

అపరంజి

ఆగస్ట్
1990

హిందూ గాయనీ కారంజి

- శ్రీ ప్రకాశ్
- శ్రీ మాను
- శ్రీ బట్ల
- శ్రీ ముప్పా రామకృష్ణ
- శ్రీ కె.ఎ
- శ్రీ సూరి
- శ్రీ శివనా
- శ్రీ రామ
- శ్రీ హె.ఎస్. సూరి
- శ్రీ ఆనంద్
- శ్రీ రాంకా రథం
- శ్రీ వికటరవి

చితి ప్రతి : 2 రూ. 50 పేజీ.

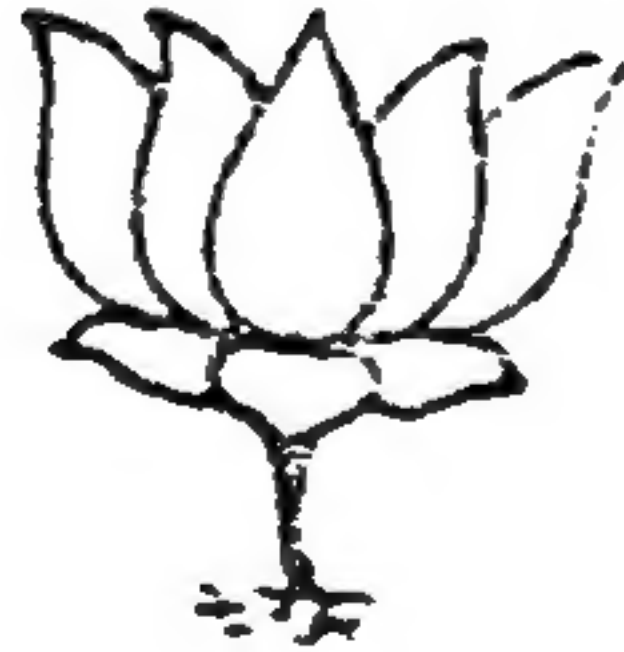

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ಎಜೆನ್ಸೀಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೭

ಅಗಸ್ಟ್ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೧೧

ಸಂಜೆ ಆರು ಘಂಟೆಗೆ ಪುರಭವನದಲ್ಲಿ ಕರಡಿ ಕೃಷ್ಣ ಭೂಪತಿಯವರ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿ. ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ವಾರಗಳವರೆಗೆ ಅಗತ್ಯ ರಿಪೇರಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪುರಭವನವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(ಪ್ರಕಟಣೆ)

—ಬೇರೇ ತರಹಾ ಹೇಳಬಾರದೆ !

<p>ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :</p> <p>ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.</p> <p>ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ</p> <p>ಸಂಪಾದಕ :</p> <p>ಶಿವಕುಮಾರ್</p>	<p>ಚಂದಾ ವಿವರ:</p> <p>ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :</p> <p>2 ರೂ. 50 ಪೈ.</p> <p>ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ :</p> <p>25 ರೂ.</p> <p>ಉಜೀವ ಚಂದಾ :</p> <p>250 ರೂ.</p>	<p>ವಿಳಾಸ :</p> <p>ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ</p> <p>36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ,</p> <p>ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ</p> <p>ಬೆಂಗಳೂರು 560003</p> <p>ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ :</p> <p>ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ,</p>
---	---	---

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಸ್ಟೇಟ್ 'ಡಿ'	ಮನಂ	6
ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?	ಬಚ್ಚು	9
ವಿಪರ್ಯಾಸ ವಚನಗಳು	ದೊಡ್ಡ ರಂಗೇಗೌಡ	10
ಇಪ್ಪತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ	ಶಿವು	11
ಗಂಡನ ರಿಪೇರಿ	ಸೂರಿ	13
ನಕ್ಕಾಂವಾ ಗೆದ್ದಾಂವಾ "ಒಲ್ಲದ ವಿಮುಕ್ತಿ"	ಶೀನೂ	18
ರಾಜಾ ರಸ್ತೆ	ರಾಮು	27
ನಗೆಪಾಟಲಾದ ಎಕ್ಸ್‌ರೇ	ಹೆ. ವೈ. ಸೂರಿ	31
ಪಂ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ	ಆನಂದ್	32
ಮರಿ ಟೆರರ್‌ಗಳು	ಶಾಂತಾ ರಘು	33
ಬ್ರಿಗೇಡ್ ರೋಡ್ ಬಳಿ	ಎಕಟಕವಿ	37

ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳು : ಚಂದ್ರು

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು,
ದೂರವಾಣಿ : 342144

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ-೭

ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ-೧೧

ನ ವಾ ಅರೇ ಸರ್ವಸ್ಯಕಾಮಾಯಾಂ ಸರ್ವಂ ಪ್ರಿಯಂ ಭವತಿ.

—ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಹಣ, ಆಸ್ತಿ, ಅಧಿಕಾರ, ಹೆಂಡತಿ, ವಂಶ್ಯಂ ಪ್ರಿಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರಲ್ಲ. ಹಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವೇಲೆ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಗೆ ನಾವು ಬೇಕಿಲ್ಲ....ಹೀಗೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಈ 'ನಾನು' ಯಾರು? ಈ ನಾನು (ಆತ್ಮ), ಶ್ರವಣ, ಮನನ, ನಿಧಿಧ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಆರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ವೈಶ್ವೇಯಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಆತ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಹಾಗೇ! ರಾಷ್ಟ್ರ, ದೇಶ ಭಕ್ತಿ, ಮೌಲ್ಯ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಉದ್ಧಾರ. ಸಮತೆ, ಕಾನೂನು, ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಭಾವೈಕ್ಯ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆಯೋ, ಏನೋ! ಹಾಗೆ ಹೇಳುವವರ ನಡೆ ನಡೆಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ಸಮತೆ, ಉದ್ಧಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರಿಯರಾಗಿರುವರೇ ಎಂಬುದು ಬಚಾರ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದುದು.

ಆದಂದರಿಂದ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಆಡುವವರು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ವೇನು, ತಮ್ಮ ನಡೆ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು (ತಿಳಿದವರನ್ನು) ಕೇಳಿ, (ವಿದುಳಿದ್ದರೆ) ಮನನ ಮಾಡಿ, ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವವರಾಗಲಿ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಜಯವಾಗಲಿ!

—ಪ್ರಕಾಶ್

“ರಾಮಾಯಣ....ಭಾರತ ಸಂಹಿತೆಗಳ ನಡುವೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯ”.

—ಸಂದ್ವಿ

ಶಕುನಿಗೆ ಅಂಪೈರ್ ಕೆಲಸವಂತೆ!

* * * *

ವರ್ಣ ಭೇದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕದ ಪ್ರಣಾ ಬೆಂಬಲ ಘೋಷಣೆ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಅಮೆರಿಕದ ಒಳಗೋ, ಹೊರಗೋ?

* * * *

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪೀಠ

—ಸಂದ್ವಿ

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಈಗ ಅಮೆರಿಕನ್ನರ ಮೂಗು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದು!

* * * *

“ನಾನು ಶತ್ವನಿಷ್ಠ ರಾಜಕಾರಣಿ” ಎಂದು ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ?

—ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಅವನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ?

* * * *

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಗೋಚರವಾದದ್ದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಲಾರರು.

—ಶ್ರೀ ಜಗಮೋಹನ್

ಹೇಳಿಕೆಯ ಅರ್ಥವೂ ಅಗೋಚರವೇ ?

* * * *

ಟಿ.ವಿ. ಸೀರಿಯಲ್‌ನ ಪೂರ್ಣಯ್ಯ ಅವರ ಜುಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಜಾತ್ಯಾತೀತ, ಪಕ್ಷಾತೀತವಾದದ್ದು.

—ಸದನದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು

ಚಿನ್ನದಂಥ ಮಾತು !

* * * *

ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಸೊಳ್ಳೆ ನಿರ್ಮೂಲನ.

—ನಗರ ಪಾಲಿಕೆ ಹೇಳಿಕೆ

ಸದ್ಯ, ಇದು ಸೊಳ್ಳೆಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೆ ವಾಸಿ !

ಆ ದಿನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾವು!

ಪ್ರಸಂಗ
ಫ್ಲೈಟ್ ಡಿ

— 'ಮನು'

ಮೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಮಾತು.

ಆಗಲೂ ಈಗಿನ ಹಣೆ ಬರಹವೇ ಅನ್ನಿ. ಪುಣೆ-ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿನ ಅಷ್ಟೆ ವಿಮಾನದ ಸೌಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಈಗ ಬೋಯಿಂಗ್ ಅನ್ನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ವಿಮಾನ ಹಾರುತ್ತೆ. ಆಗ ಅವೋ ಅನ್ನೋ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದ ಮಾದರಿ ವಿಮಾನ ಹಾರೋದು.

ಅವೋದಲ್ಲಿ, ದೈತ್ಯಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತೋ ಪ್ರೊಪೆಲರ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಇಡೀ ವಿಮಾನ ನಡಗೋವಾಗ, ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿ ರಸ್ತೆ ಮೇಲೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಳೇ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೂ, ವಿಮಾನ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತಿತ್ತೋ ಆ ಅನುಭವಾನ ನಾನಂತೂ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆದ ಮೇಲೆಯೂ ಪಡೆಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಅವೋ ಕೈಪೆಯಿಂದ. ಎಷ್ಟು ದೇಶದ ಜನಕ್ಕೆ ಈ ಅನುಕೂಲವಿರುತ್ತೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿ, ವಾಪಸ್ಸು ಪುಣೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೂಲ ಕವೇ ಬರೋಣ ಅಂತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಬಂದು ಸೇರೋ ವೇಳೆಗೂ, ಪುಣೆಗೆ ಹೊರಡೋ ಈ ವಿಮಾನಕ್ಕೂ ಎರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಎರಡು ಪೂರ್ಣ ಘಂಟೆಗಳು! ಬೇಕಾದಷ್ಟಾಯಿತು ಅಂತ ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ.

ಈ ರೀತಿ ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದು ನನ್ನ ಅಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯು ಸಂಕೇತ ಅನ್ನೋದು ಮದ್ರಾಸು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಡೋ ವಿಮಾನ ಹಿಡಿಯೋದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು, 'ಚೆಕ್ ಇನ್' ಅನಂತರ "ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಚೆಕ್" ಎಲ್ಲಾ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿದ ಅನಂತರ, ವಿಮಾನ ಹೊರಡಲು ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ವಿಳಂಬ ಎಂದೂ ಘೋಷಿಸಿದರು.

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲೆಖ್ಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ಇದಾಗೂ ಒಂದೂವರೆ ಘಂಟೆ ಇರುತ್ತೆ ಅಂತ, ಆದರೆ ಆ ಮಾನಸಿಕ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಬೇಗ ಕರಗಿತು. 'ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಡಚಣೆ ಯಿಂದಾಗಿ ಹಾರಾಟವನ್ನು ಇನ್ನರ್ಧ ಘಂಟೆ ಮುಂದೂಡಲಾಗಿದೆ' ಎಂದರು. ಅವಾಗ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡೆ.

ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಚೆಕ್ ಆಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವನು, ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆದು, ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಡ್ಯೂಟಿ ಆಫೀಸರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ. 'ನೀವೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಸರ್, ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಪುಣೆ ಫ್ಲೈಟ್ ಸಿಗುತ್ತೆ' ಎಂದು ತುಂಬು ಆಸ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟ. ಅದರೇ ಈ ಆಸ್ವಾಸನೆಯಿಂದ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಡ ತಾಕಿದ್ದಾಯಿತು. ಅದರ ಫಲ ಕಾಲು ನೋವು ಬಂದಿದ್ದಷ್ಟೆ!

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ವಿಮಾನದೊಳಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂರಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದೂ ಮುಕ್ಯಾಲು ಘಂಟೆ ವಿಳಂಬವಾಗಿತ್ತು. ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಳಂಬ. ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಂಡು ಸ್ಟೂಯರ್ಡ್‌ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ತಾಪ ತ್ರಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ.

'ಸರ್, ನಾವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡ ತೊಡಗಿದ ಮೇಲೆಯೇ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಶ ಖಂಡಿತ ತಲುಪಿಸ್ತೀವಿ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಬಂದು ನಿಮಗೂ ಹೇಳಿಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಣ್ ಮರೆಯಾದ.

ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕೇವಲ ಆರ್ಧ ಘಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ. ವಿಮಾನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ, ಸ್ಟೂಯರ್ಡ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ.

'ಸರ್, ನಿಮ್ಮ ಫ್ಲೈಟ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಆಯಿತು' ಎಂದು ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ ನೀಡಿ ಮರೆಯಾದ!

ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ಶುಭ ಸಮಾಚಾರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿಮಾನವಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಲುಪಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನನ್ನ ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಶರ್ ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದಿನದ ವಿಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತುಂಬೇ ತಪ್ಪಿತು. ಆದೂ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು !

ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿದು ಕೈ ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಆರಾಮವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ, ಟಾರ್‌ಮಾಕ್ ಮೇಲೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ಅಪ್ಪೋ ವಿಮಾನ ನಿಂತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು, ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅರೆ, ಇದೇನು ವಿಮಾನ ರದ್ದಾಯಿತು

ಎಂದನಲ್ಲ. ವಂತ್ರೆ ಇದೇನು?....ಛೆ, ಛೆ, ಇದು ಪುಣೆ ವಿಮಾನವಿರಲಾರದು. ಆಪೋ
ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪುಣೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಮಾನವೇ ಎಂದಾಗಬೇಕೇನು? ಕರೀ ಶಾಲೆ
ಉಟ್ಟವರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಹೆಂಡಿರೇನು?

ತರ್ಕ ವಿತರ್ಕಗಳ ಸರಮಾಲೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊರತಂದೂ, ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್
ನೊಳಗೆ ನಡೆದು ಬಂದ. ನೋಡುತ್ತೇನೆ....ಕೌಂಟರಿನ ಮುಂದೆ '517ಡಿ' ಎಂಬ
ಸಂಖ್ಯೆ ಬರೆದಿದೆ. 517 ಎನ್ನುವುದು ಪುಣೆಗೆ ಹೊರಡುವ ವಿಮಾನದ ಸಂಖ್ಯೆ. ಈ
'ಡಿ' ಯಾವುದು ಎಂದು ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. 'ಡಿಲೇ' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ
ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ಮಚಾರಿ.

ನನ್ನ ಗಮನ ಗಡಿಯಾರದ ಕಡೆ ಹೋಯಿತು. ಪುಣೆಗೆ ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ
ವಿಮಾನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ವಿಳಂಬವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು 'ಡಿಲೇ'
ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಂಡಿಯನ್ ಏರ್‌ಲೈನ್ಸ್‌ನ ದೊಡ್ಡತನಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ
ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿತು. ಲಗೇಜನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು 'ಚೆಕ್ ಇನ್' ಕೌಂಟರ್ ಕಡೆ
ಧಾವಿಸಿದೆ.

ನಾನು ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೌಂಟರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆಫೀಸರ್

'ನಿಮ್ಮದು ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಟಿಕೆಟ್ಟೇನು?' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ.

ನಾನು ಟಿಕೆಟ್ಟನ್ನು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಹಾಗೆ
ಪಕ್ಕದವನಿಗೆ, 'ಹುಂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ
ನನಗೆ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಪಾಸ್ ಕೊಟ್ಟ.

ನನಗೆ ಮಹದಾನಂದವಾಯಿತು. ಸ್ವರ್ಗವೇ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಆತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ನಾನು ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಬರುವಾಗ
ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ವಿಮಾನ ರದ್ದಾಯಿತು ಎಂದು ಆತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.
'ಆದರೆ....ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ....'

'ಹೌದು ಸರ್, ನಿಮ್ಮ ಫ್ಲೈಟ್ ರದ್ದಾಗಿದೆ, ಇದು ಮೊನ್ನೆ ಫ್ಲೈಟ್
ಸರ್' ಎಂದ ಆ ಭೂಪ ತೆಳುವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ !

ಆಗ ಆ 'ಡಿ' ಅಕ್ಷರದ ಮಹತ್ವ ನನಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು,

ಇದನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದಿರಾ?

—ಬಚ್ಚು

ಒಂದು ಮಗು ಚಿತ್ರ ಬರೀತಾ ಕೂತಿತ್ತು. ಹಿರಿಯೊಬ್ಬರು ಬಂದಂ, “ಏನು ಬರೀತಾ ಇದೀ ಮಗೂ?” ಅಂದರು. ಮಗು ಗಂಭೀರವಾಗಿ “ದೇವರ ಬರೀತಾ ಇದೀನಿ!” ಅಂತು. ಹಿರಿಯರು ನಗುತ್ತ, “ಆದ್ರೆ ದೇವರು ಹೇಗಿದಾನೆ ಅಂತ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ !” ಅಂದರು. ಮಗು ತಲೆ ಎತ್ತದೆ ಹೇಳಿತು : “ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ, ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ!”

ಸ್ಯಾಲಲ್ಲಿ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಬರೀತಾ ಇದ್ದ. ಮೇಷ್ಟರು ಹಿಡಿದರು. “ಏನೋ, ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಬರೀತೀಯಾ?” ಅಂತ ಬೈದರು. “ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ಒರಹ ಆಗಲೇ ಇತ್ತು, ವ್ಯಾಕರಣ ಸರೀ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀನಿ!”

ಧಡೂತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ತೂಕ ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ನಾಣ್ಯ ಹಾಕಿದ. ಕಾರ್ಡೋಂದೇ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು : ‘ನೀವು ಅಸಾಧಾರಣ ಮೇಧಾವಿಗಳು; ಸ್ವಂತ ಯತ್ನದಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ’ ಅಂತ. ‘ಸರಿ! ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ತೂಕಾನೂ ತಪ್ಪು ತೋರಿಸಿರುತ್ತೆ!’ ಅಂತ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಬಿಸಾಕಿ ನಡೆದ!

ಮನೋವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಒಬ್ಬ ಬಂದ. ಡಾಕ್ಟರೇ, ನನಗೆ ಬೇಜಾರು, ಏನು ಮಾಡುಕ್ಕೂ ಉತ್ಸಾಹ ಇಲ್ಲ, ಮಲಗೇ ಇರೋಣ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಕಸ್ ನಡೀತಿದೆಯಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಮಾಶೆ ಕ್ಲೌನ್ ಇದಾನೆ, ಅವನ ಆಟ ನೋಡಿ ಬನ್ನಿ, ಬೇಜಾರೆಲ್ಲ ಕಳೆಯುತ್ತೆ! ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿದ. “ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರೇ, ನಾನೇ ಆ ಕ್ಲೌನ್!”

ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣೇಗೇ ಅಂತ ಅಣ್ಣ, ತಂಗಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಾಲ್ಕಾಣೆ ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದರು, ಅವರಮ್ಮ.

ಅಣ್ಣ, ತಂಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ದಕ್ಷಿಣೇಗೆ ನಾಣ್ಯ ಹಾಕಿದ್ದೇನೋ ಅಂದರು ಅಮ್ಮ. ಅಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಹಾಕಿದೇವ್ವು, ಪಾರ್ವತೀಗೆ ಹಾಕುಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ! ‘ಯಾಕೋ?’ ಮಂಗಳಾರತೀ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳು ನಾಣ್ಯ ನಂಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು, ಅಮ್ಮ!

ವಿಪರ್ಯಾಸ-ನಚನಗಳು

— ಹೊಡ್ಡ ರಂಗೇಗೌಡ

೧

ಮೇಷ್ಟ್ರೇ ಮೀಸೆ ಮೂಡದ ಹುಡುಗನಿಗೆ
ಡೊಗ್ಗು ಸಲಾಮು ಹೊಡೆವುದ ಕಂಡಿಹರೇನಯ್ಯಾ?

ಟಿ. ಸಿ. ಬಸ್ ಕಂಡಕ್ಕರನಿಗೇ
ಕೈಯೊಸೆದು ನಿಲ್ಲುವದ ನೀವೂ ಕಂಡಿಹರೇನಯ್ಯಾ?

ಮಗಳಿಗೇ ತಾಯಿ ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವುದ
ಕಳ್ಳನಿಗೇ ಪೋಲೀಸ್ ಹೆದರುವುದ
ಕೆಂಡು ಕಂಡು ಬೇಸತ್ತು
ನಾಡೊಳ್ಳಗಿನಾಪತ್ತು, ವಿಪತ್ತು
ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೂ ಕಂಡೂ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು
ದಿಕ್ಕು ತೋಚದವನಾದನಯ್ಯಾ....ಮಣ್ಣಿನ ಮಗ.

೨

ಮುಂಗಾರು ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಮಾಡಿರದ ಶಾಲೆ ಸೇರುವ
ಮೊದ್ದು ಮಗುವೂ ಡೊನೇಪನ್ ಕಕ್ಕಿತಯ್ಯಾ!

ಚೈತ್ರದಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲಿ ಚೂರಿ ಚಾಕು ತೋರಿಸಿದವ
ಆಷಾಢದಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸೀಟಿಗಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದವ....
ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ ಸಂಗತಿಗೆ ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ?

ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರು ನಾವೆಂದು ಕೈ ಮುಗಿದವರು
ಗದ್ದುಗೆ ಏರಿ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೈಮೂಳೆ ಮೂರಿವ....
ಕರಭಾರ ಹಾಕಿದ್ದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಸಿದ್ದ
ಕೂಡು ದಂಗಾದನಯ್ಯಾ....ಮಣ್ಣಿನ ಮಗ

ಇಪ್ಪತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ

—ಶಿವು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರು “ಯವನಿಕಾ”ದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಕರೆಯೋಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಜೆ ಐದೂವರೆಗೆ, ತಡವಾಗಿ ಹೋದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಸಭಾ ಮಂದಿರ ಭರ್ತಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲರ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಎಡವಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತೇನೋ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಯ. ಜಂಬೂ ದ್ವೀಪದ ನಡುವಿನ ಈ ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಲ್ಲದ ಭಯ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಸಾಬೀತಾಗಿದ್ದರೂ, ಭಯ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಐದೂ ಕಾಲಿಗೇ “ಯವನಿಕಾ” ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಕಾಕತಾಳ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಐದೂ ಕಾಲಿ ಜನ. (ಮಗು ಮೂರು ವರ್ಷದ್ದು). ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ವೇದಿಕೆ. ಐದೂ ವರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಐವರು ತರಣಿಯರು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು “ಲಲ್ಲಲಾ, ಲಲ್ಲಲಾ” ಅಂತ ವೃಂದಗಾನ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಏ! ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಂದರೆ ಇದು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಭಿಕರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ, ಈ ತರಣಿಯರು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಐದೂವರೆಗೇ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಗತ ಗೀತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರಲ್ಲ, ಭಾರತದ ಯಂವ ಪೀಳಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ, ತರಣಿಯರು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಗಕ್ಕನೆ ಹಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇಳಿದು ಹೋದರು. ಅದು ರಿಹರ್ಸಲ್ ಅಂತ ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ವೇಳೆ ಐದೂ ಮಂಕಾಳಾದಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿ. ಗೊ. ರಮೇಶ್ “ಇವರದ್ದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಟೈಂ ಇರಬೇಕಿ” ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು.

ಗಣ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ ನಂತರ, ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷ ಸ್ವಾಗತ ಗೀತೆ. ಆಗ ತಾನೆ ನಡೆಸಿದ್ದ ರಿಹರ್ಸಲ್ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ತಯಾರಿಯೇನೋ ಅನ್ನುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಗತ ಗೀತೆ ಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ ಹಾಗೂ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕಿರು ಪರಿಚಯ. ಚಿಕ್ಕ ಚೊಕ್ಕ ಭಾಷಣ.

ಆನಂತರ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ. ಸುಮಾರು ಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸುಲಭ ಕಾರ್ಯ. ಒಂದು ಪರದೆ ಎಳೆದು ಗಿರೀಶ ಕಾರ್ನಾಡರು, ಹಂತ, ಹಂತವಾಗಿ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು “ಬಿಡುಗಡೆ” ಮಾಡಿದರು.

ಅವರ 'ಒಂಜೆರಡು ಮಾತು' ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ವಿಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಹಿಡಿದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್, ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೆಲೆಗಾಗಿ ಕಾತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಯುವಕ, ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಸಕ್ತ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಥವಾ ಅಗತ್ಯವೇ? ಎಂಬುದು ಕಾರ್ನಾಡರ ಸ್ಥೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತ ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಹೆಸರಾಂತ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು, ಆಶು ಭಾಷಣ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬರೆದೊಂಡು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಓದಿದರು. ಸಮಕಾಲೀನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಅವರು "ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದರು. ಅನಂತರ "Politicians and media persons manipulate the language to their ends" ಎಂದೂ ವಿವರಿಸಿದರು, ಕನ್ನಡ ಸಮಾರಂಭವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಪದೇ ಪದೇ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಪದ ಸಂಪತ್ತಿ, ನಿಖರತೆ, ನಿರಂತರಬಳಕೆ, ಇವುಗಳು ಇನ್ನೂ. ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಇನ್ನೊಂದೂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಾಲರು, ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪೆರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೆರಿಕನ್ ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸದೇ "What they wrote was accurate but not true" ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿ ವಯಗಿಸಿದರು.

ವಂದನಾರ್ಪಣೆಯ ನಂತರ, ಹಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಾಂಚೆಗೆ ನನ್ನ ಅಳಿಲು ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸೋಣ ಅಂತ "ಮಾರುಕಟ್ಟೆ"ಗೆ (selling counter) ಹೋದೆ. ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ "ವಿನೋದ ಸಾಹಿತ್ಯ 1988"ರ ಒಂದು ಪ್ರತಿ ಕೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ "ಮಾರು" ತರುಣ "ಅದು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಿಂಟಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಸಾರ್" ಅಂದಳು. ಇನ್ನಾವ ಪುಸ್ತಕ ಬಂದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿರಾ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ "ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಹೆಗಡೆಯವರ ವಿನೋದ ಸಾಹಿತ್ಯ 1989 ಸಹಾ ಬಂದಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂತು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಕೃತಕೃತ್ಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ಗಂಡನ ರಿಪೇರಿ

—ಸೂರಿ

Matrimonial marketನಲ್ಲಿ ಅದಂತಹ ಪ್ರಾಣಿ ಗಂಡು ಜೀಳತ್ತೋ ತನಗೆ ಅಂತ ಒದ್ದಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಸುನೀತಿಗೆ ಸುಬ್ಬುಕ್ಕಷ್ಟನ ಜತೆಗೆ ಮದುವೆ ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಬಹಳಾನೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ through out first class ಅಂತ ಅನಿಸ್ಕೊಂಡು ಐದು ವರ್ಷದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ public sector ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಜತೆಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ತಾನೆ ಇಂದಿರಾನಗರದ ಹತ್ತಿರ ಎಂಟು ಚದರದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ—ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾಟಕದ ಕಂಪನೀಲಿ. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಖಳನಾಯಕನ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗಿದ್ದ.

Production engineerಳು, planning engineerಳು ಅಂತ ಯಾರ್ಯಾರೋ ಗಂಡುಗಳು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗಿದ್ದರು, ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ. ಆದರೆ ಸುಬ್ಬುಕ್ಕಷ್ಟ ಅದಂಥದೋ plant engineer ಅಂತ. ಹಾಗೆಂದರೆ ಏನು ಅಂತ ಸುಮಾರು ಜನಗಳನ್ನ ಕೇಳಿ ನೋಡಿದ್ದಳು. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ, ಕೈ ತುಂಬ ಸಂಬಳ ಬರ್ತಾ ಇದೆ....ಅದು ಮುಖ್ಯ, ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನನಗೇನು ಅಂತ ತೆಪ್ಪಗಾಗಿದ್ದಳು.

ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹನಿಮೂನ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಗಂಡ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಕೆಲಸ ಏನೂ ಅಂತ. ಅದೇನೋ ಲೇತು, ಮಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್ನು ಅಂತ ಇರುತ್ತಂತಲ್ಲಾ. ಅವುಗಳನ್ನ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳೋದಂತೆ. ಅವು ಕೆಟ್ಟು ಹೋದರೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡೋದು, ಓಡ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಗ್ರೀಸು, ಆಯಿಲ್ಲು ಮತ್ತೆ ಅದಂಥದೋ coolant ಅಂತ, ಅವುಗಳನ್ನ ಹುಯ್ಯತಾ ಇರೋದು. ತುಂಬಾ ಗಂಜಿ ಕೆಲಸಾನೆ ಇರಬೇಕು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೋಡಬೇಕು....ಮುಖ ಮೂತಿ, ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೋನು. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಬರೋಕಿಲ್ಲ ಕೊಳೆತ ಕೂಲಿಂಟ್ ವಾಸನೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಡಿತಾ ಇರೋದು ಅಂತ.

ಹೋಗಲಿ, ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀ ಕೆಲಸ ಅಂದ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಳೆಯಲಾಗೋದು ಸಹಜ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ, ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೂ ಬರಬಾರದೆ? ಯಾವತ್ತು ನೋಡಲಿ, ಆ ಮೆಷಿನ್ನು ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು, ಈ ಮೆಷಿನ್ನು ರಿಪೇರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಂದುಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಘಂಟೆಗೆ ಮೊದಲು ಮನೆಗೆ ಬಂದೋನೇ ಅಲ್ಲ. Major break down ಅಂತ ಏನಾದ್ರೂ ಆಯಿತೋ, ಆಗೇ ಹೋಯಿತು. ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಗೇ ಬರೋದು, ಸತ್ತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ. ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ

ತಂದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿ ಬಿಡೋನು — ಬೆಳಗ್ಗೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಬೇಗ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತ worry ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಒಂದು ಮಾತಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಕಥೆಯಿಲ್ಲ.

ಥತ್, ಈ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕಾ ತಾನು ಮದುವೆ, ಮದುವೆ ಅಂತ ಒಂಟಿ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದು! ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಪರಗೂ ನಾಲಕ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂಟಿ ಪಿಶಾಚಿ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಮನೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ತಾನೆ ಹರಟೆ ಗಿರಟೆ ಅಂತ ಕಾಲ ಹೋಗೋಕ್ಕೆ? ಆಯಿತು, ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬಳೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬರೋಣವೆ ಅಂದರೆ ಭಯ — ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ಅನ್ನೋದನ್ನೇ ಯಾರಾದರೂ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ? ಸುಬ್ಬು ಕೃಷ್ಣ ರಾತ್ರಿ ತಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋ ದಿನಗಳಂತೂ ಹೆದರಿಕೆಗೆ ಜೀವಾನೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡತಾ ಇತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಗೀಡಿದರೆ? ಗೇಟಿಗೇನೋ ಎಂಟು ಘಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಬೀಗ ಹಾಕೋದಂ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದೇನು ಉಪಯೋಗ? ಬರಬೇಕೂ ಅಂದೋನಿಗೆ ಕಾಂಪೊಂಡು ಹಾರಿಕೊಂಡು ನುಗ್ಗಿ ಬರೋಕೆ ಆಗೊಲ್ಲವೆ?

ಸುಬ್ಬು ಕೃಷ್ಣನಿಗೋ ಇದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥಾನೇ ಆಗವಲ್ಲದಂ. ಅವನಾಯಿತು, ಅವನ ದೆಂಪಿನನ್ನೂಗಳಾಯಿತು. ಮನೇಲಿ ಹೆಂಡತೀ ಅಂತ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಇರತ್ತೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಕೂಡ ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟರೋನ ಥರಾ ಆಡೋನು. “ಇದೇನು ಸುಡುಗಾಡು ಕೆಲಸ ನಿಮ್ಮದು, ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಮನೇನೆ ಸೇರೊಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಲಿ ಇರೋ ಬೇರೆ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನ ನೋಡಿ, ಎರಡು punchಲು, ಒಂದು lunchಲು ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಆರಾಮವಾಗಿರ್ತಾರೆ. ಈ ದರಿದ್ರ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆ?” ಅಂತ ಅವಳು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳವೊಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಜಗಳಗಳೂ ಆಗೋವು, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ.

ಅವತ್ತು ಅವಳ birthday ದಿನವಂತೂ ಲಿಮಿಟ್ಟು. ಅವಳೇನೂ ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಅವನ್ನ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೇ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋಗತಾ “ಇವತ್ತು ಅರ್ಧ ದಿನ ರಜಾ ಹಾಕಿ ಬರತೇನೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಿನಿಮಾ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್, ರಾತ್ರಿ West Endನಲ್ಲಿ ಊಟ ಅಂತ. We shall paint the town red, ಹ್ಲೆ ಹ್ಲೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಸರಿ, ಇವರು ಹೇಳೋದು ಹಾಗೇನೆ, ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾ ಗೋದು ನಮ್ಮ ದೇವರ ಸತ್ಯಾ ಅಂತ ಅವಳು ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೇ ಆಯಿತು. ಅರ್ಧ ದಿನ ರಜದ ಮೇಲೆ ಬರೋದು ಇರಲಿ, ಐದು ಘಂಟೆಗಾದರೂ ಬಂದನೆ? ಉಹಂ.ಹೋಗಲಿ, ಓವರ್‌ಟೈಂ ಪಸ್‌ಹಿಡಕೊಂಡು ಎಂಟು ಘಂಟೆಗಾದ್ರೂ? ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಸುನೀತಿಗೆ ತಡೆಯಾಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೇನೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ತಿಪ್ಪೇಗೆ ಸುರಿದಂ, ಗೇಟಿಗೆ ಮಾಮೂಲು ರೀತೀಲಿ ಬೀಗ ಬಡಿದಂ, ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಳು. ಅಳತಾ ಅಳತಾ ಅದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಎಚ್ಚರ ಆದಾಗ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆ. ಮನೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಯಬ್ದ — ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಸಂಭುಕ್ತಷ್ಟನ ಗೊರಕೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ? ಅವನು ಇನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಆಯಿತು. ಏನಾಗಿರಬಹುದು? ಅವನು ಬಸ್ಸಿಂದ ಇಳಿದು ಬರೋ ದಾರೀಲಿ ಬಹಳ ಟ್ರಾಫಿಕ್.... ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಗೇಕ್ಸಿಡೆಂಟ್. ಏನಾದ್ರೂ ಆಗಿದೆಯಾ? ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ಇನ್ನೇನು ಗತಿ?

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಫೋನು ರಿಂಗ್ ಆಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಅವನೇ ಇರಬೇಕು. ಅಂತ ಎತ್ತಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಇಂದ, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮುನಿಸಾವಯ್ಯ ಅಂತೆ call ಮಾಡತಾ ಇದ್ದದ್ದು.

“ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಮೇಡಂ. ನಿಮ್ಮ husband ಮನೇಲಿ ಇದ್ದಾರಾ?”

ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ, ದಯವಿಟ್ಟು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕಳಿಸ್ತೀರಾ ಅವ ರನ್ನ ಹುಡುಕೋಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೇಳೋಣ ಅಂದಕೊಂಡವಳು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು... ಅಲ್ಲಾ, ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಂದಲೇ ಬಂದಿರೋದು ಅನ್ನೋದು ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ? ಮನೇಲಿ ಗಂಡಸರಿಲ್ಲ ಅಂತ ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಯಾವನೋ ಪೋಲೀಸೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿರಬಾರದು?..... ಆಯ್ತು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಂದಲೇ ಬಂದಿದೆ ಅಂದಕೊಳ್ಳೋಣ.... ಆದ್ರೆ ಅದೇನು ಋಷಿ ಆಶ್ರಮಾನೆ? ಅಲ್ಲೂ ಜನಗಳು ಇರೊಲ್ಲವೇ. ಒಂಟಿ ಹೆಂಗಸು ಮನೇಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದಾಳೆ ಅನ್ನೋ ದನ್ನ ನೋಡಿಕೊಂಡು advantage ತಗೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಹೊಂಚು ಹಾಕತಾ ಇರೋರು? ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಹುಪಾರಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರೋದು ವಾಸಿ ಅಂದಕೊಂಡಳು.

“ಇ....ಇದ್ದಾರೆ. ಆಕರೆ ಮಲಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ...ಯಾಕೆ, ಏನು ಸಮಾಚಾರ?”

“ಹ್ಲ ಹ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ....ಇವತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಬದ್ಮಾಷ್ ಗೋಡೆ ಹಾರಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೇ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಾ ಇದ್ದನಂತೆ. ನಮ್ಮ ಬೀಟ್ ಪೀ.ಸೀ.ಗಳು ಅವನನ್ನ ಹಿಡಕೊಂಡು ವಾಲಕ್ಕುಬಿಗಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೆ”

ಅರೆ, ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ? ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಅವರ ಗೇಟಿಗೆ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ಗಾಡ್ರೆಜ್ ಬೀಗ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಭುಕ್ತಷ್ಟನ ಹತ್ತಿರ ಡೂಪ್ಲಿಕೇಟ್ ಬೀಗದ ಕೈ ಇರತಾ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅವತ್ತು ಅಡಿಗೆನ ತಿಪ್ಪೇಗೆ ಹಾಕೋ ಅವಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಬೀಗದ ಬದಲು ಯಾವುದೋ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಆಲೀಫರ್ ಬೀಗಾನ ಹಾಕಿದ್ದು. ಗೇಟ್ ತೆಗೆಯೋಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಅವನು ಕಾಂಪೌಂಡು ಹಾರ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಹಿಡ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ!

“ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಾರ್, ಯಾವದೋ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರು ಮನೇಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿ.....ಅವರಿನ್ನೂ ಮನೆಗೇ ಬಂದಿಲ್ಲ..... ಬಹುಶಃ ನೀವು ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಂದಿರೋರು ಅವರೇ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ”.

“ಹೆ, ಹೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರೋದು ನೋಡಿ ತಮಾಷೆ.....ಈ ಬದ್ಮಾಷೂ ಆದೇ

ಹೇಳ್ತಾ ಇದಾನೆ....ಅವನ ಹೆಸರು ಸುಬ್ಬುಕೃಷ್ಣ ಅಂತೆ, ಯಾವುದೋ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ ಅದೆಂಥದೋ plant engineer ಅಂತೆ....ನಿಮ್ಮ ಮನೇ ವಿಷಯಾನೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಅಂತೀರಾ, ಬೇಕೂಫ....in fact, ಈ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಕೂಡ ಅವನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.”

“ಸುಬ್ಬುಕೃಷ್ಣ? Plant engineer? ಸಾರ್....ಅವರೇ ಸಾರ್ ನಮ್ಮ ಯಂಜಮಾನು.....

“ಛೆ, ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು ಮೇಡಂ? ನೀವೆಲ್ಲಿ, ಈ ಗುಬೆ ಎಲ್ಲಿ? ನೀವು ನೋಡಿದ್ದೆ ಎಷ್ಟು smart ಆಗಿ ಇರ್ತೀರಿ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಬರ್ತಾ ಇರೋವಾಗಲೇ ಎಷ್ಟು ಘಂ ಅಂತ ವಾಸನೆ ಬರತ್ತ! ಇವನು ಯಾವುದೋ ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ಲೀನರ್ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ....ಎಂಜಿನ್ ಆಯಿಲ್ ವಾಸನೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೊಡೀತಾ ಇದೇ ಅಂತೀರಾ?”

“ಸಾರ್....ಹಾಗಾದ್ರೆ ಖಂಡಿತ ಅವರೇ ಸಾರ್ ನಮ್ಮವರು....ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ಕಳಿಸಿದ್ದರೂ ಮನಗೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಕಿವಿ ಮೇಲೇನೇ ಹಾಕೊಳ್ಳಲ್ಲ, ಏನ್ನಾಡಲ್ವಿ?”.

“ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಮೇಡಂ, ನನಗೇನೋ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಇವನೇ ನಿಮ್ಮ husband ಅಂತ....ಆದ್ರೂ ನೀವು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ argue ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಆಯ್ತು, ಇಬ್ಬರೂ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳನ್ನ ಜತೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ.... ಇವನೇನಾದ್ರೂ ಥೋಂಗಿ ವೇನುಂಪ್ಪ ಅಂತ ಆದೆ, ನೀವೂ ನಾಲಕ್ಕು ತದಕಿ ವಾಪಸ್ಸು ಕಳಿಸಿ.....ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯ. ನಿಮ್ಮ ಯಂಜಮಾನಿಗೂ advice ಮಾಡಿ.... ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಕೊಳೇ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೊಂಡು ಕಾಂಪೋಂಡು ಹಾರೋದು ಅಂಥಾದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಡಿ ಅಂತ.....ಊರ ತುಂಬ ಕಳ್ಳತನ, ಡಕಾಯಿತಿ ಅಂತ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ, ಗುಮಾನಿ ಒಂದೋರನ್ನ ಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ಹಾಕ್ತಾ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ, ನಾವುಗಳು.....ಮುಂದಿನ ಸಲ ನಿಮ್ಮ ಯಂಜಮಾನು.....He may not be so lucky”

ಸುಬ್ಬುಕೃಷ್ಣ ಈಗ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅವರದೂ ಇವರದೂ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು, plant engineering ಇಂದ change ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.... ಅದ್ಯಾವುದೋ HRD ಅನ್ನೋ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗಂತೆ. ದಿನಾ ಟ್ರಿಂ ಆಗಿ ಟೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಠಾಕ್ ಅಂತ ಐದು ಘಂಟೆ ಆಗೋಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಮನೇಲಿ ಇರ್ತಾನೆ.

ಮತ್ತೆ ಸುನೀತಿ ವಿಷಯ? ಅವಳನ್ನ ಈಗ ಹಿಡಿಯೋರೇ ಇಲ್ಲ.....Cloud nine ಅಂತಾರಲ್ಲ, ಅಲ್ಲೇ ಇರ್ತಾಳೆ ಯಾವಾಗಲೂ. ಆದ್ರೂ ಸಹ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಅಂದುಕೋತಾ ಇರ್ತಾಳೆ....ಇದೇ ಜಡೇನ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಮುಂಚೇನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿದ್ದೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರ್ತಾ ಇತ್ತು, ಅಂತ.

ನಿಂ ಭವಿಷ್ಯ ಇಷ್ಟು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿತ್ತೇನಿ ನಿಮಗೆ ? ?

ನಕ್ಕಾಂನಾ ಗೆದ್ದಾಂನಾ

“ಒಲ್ಲದ ವಿಮುಕ್ತಿ”

—ಶೀನೂ

ಮೊನ್ನೆ ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಹಣಮೂನ ಮಗ ರಾಘೂನ ಪತ್ರ ಬಂದಿತ್ತು. ಏನಂದ್ರೆ ‘ಅಪ್ಪಾಗ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗೇದ. ಅಪ್ಪ ಭಾಳ ಫಾಬರಿ ಆಗ್ಯಾಳ. ಅದಕ್ಕ ಈ ಪತ್ರಾನು ತಾರ ಅಂತ ತಿಳಕೊಂಡು. ಕಾಕೂನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಲಗೂನ ಬರ್ಪಿ’ ಅಂತ ಬರದಿದ್ದ.

ಹಣಮ್ಯಾಗ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಅಂತ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಎದಿ ಧಸಕ್ ಅಂತಂ. ಅವತ್ತೂ ರಾತ್ರಿ ಬಸ್ಸಿಗೇ ನಾನೂ ಗುಂಡಮ್ಮನೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಹೊಂಟ್ವಿ. ಬಸ್ಸಿನ ಧಡಕಿಗೆ ರಾತ್ರೆಲ್ಲ ನಿದ್ದಿ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದರಾಗ ಈ ಹಣಮ್ಯಾಂದೊಂದು ಚಿಂತಿ.

ಹಣಮ್ಯಾ ನನ್ನ ಗೆಳಾ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗೋದಿ....ಅಂದರ ಗೋದಾ ವರಿ....ಇಬ್ಬರೂ ನಮಗ ದೂರಿಂದ ಬಳಗ. ಆದರೂ ಅವರು ಛೊಲೋ ಮನಿ ಶ್ಯಾರು. ಗೋಧಿವು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿ ಬಹಾಳು. ಸಿಕ್ಕಂಗ ಒದರಾಡತಾಳ, ಆದರ ಆಶಿನೂ ಛೊಲೋ ಹೆಣಮಗಳು. ಹಣಮ್ಯಾ ಅನಕಾ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಮನಸ್ಸಿನ ಮನಶ್ಯಾ. ಆರಕ್ಕೇರಲಿಲ್ಲ, ಮೂರಕ್ಕ ಇಳೇಲಿಲ್ಲ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಂಗ ಪೋಷ್ಪಿನ್ಯಾಗ ಹೆಡ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಆಗಿ ಕಳೆದ 25 ವರುಷದಿಂದ ಧಾರವಾಡದಾಗ್ತಿ ಇದ್ದಾನ. ಹಣಮ್ಯಾ ನನಗ ಎಪ್ಪೊಂದು ಆತ್ಮೀಯ ಇದ್ದಾನ ಅಂತ ಹೇಳೋದು ಕಠಿಣ. ಅವಂದೂ ನಂದೂ ಸುಖ ದುಃಖದ ಸಂಬಂಧ.

ನಾನು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಜಿದ್ದು ಕಟ್ಟಿ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಮಹತ್ವಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕು ಸುಗ್ಗ ಸುಗ್ಗ ಆಗಿರೋ ಅತ್ಯಪ್ಪ ಆತ್ಮ. ಆದರ ಹಣಮ್ಯಾ ಹಂಗಲ್ಲ. ಧಾರವಾಡದ ಪೋಷ್ಪಿನ ನೌಕರಿ ಬಳಗ ಅವಗ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕದ. ಅವ ಮುಕ್ತ ಮೂನಸ ಆಗ್ಯಾನ. ಬರೇ ನೋಡಿಪ್ಪ. ಮಗಾರ ಸಾಲೂದುಲ್ಲ.....ತಾಯಿಗೆ

ಜಡ್ಡು....ತಂದೀ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಾಲಾ ಮಾಡಿರ್ತಾನ....ಹೇಣ್ಗೆ ಹಡದಿರತಾಳ....ಮಗಳು ದೊಡ್ಡಾಕ್ಕಾಗಿರತಾಳ ...ಮಗ ಪರೀಕ್ಷಾ ನಪಾಸ ಆಗಿರತಾನ....ಕಡೀ ಕೂಸು ತೊಟ್ಟಿಲ ದಾಗ ಹೇತಗೊಂಡು ಚೀರತಿರತದ.... ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಿರುಕುಳ ಇದ್ದು ಇರ ತಾವ. ಆದರೂ ಪಂಜಾದ ತೂತಿನಾಂಗಿಂದ ಪೃಷ್ಠಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ ಗಜಕರ್ಣ ತುರಿಸಿ ಕೋತ ದಾರಿದ್ರ್ಯಭರಿತವಾದ ಸಂಸಾರ ಮಾಡೋದರಾಗ ಹಣಮ್ಯಾಗ ಏನು ಈಶ್ವರೀ ಆನಂದ ಲಭ್ಯ ಆಗೇದಲ್ಲ ಅದನ್ನ ನೋಡಿದ್ದು ಹೊಟ್ಟೀ ಕಿಚ್ಚು ಬೀಳ್ತದ.

ಇಂತಹ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಣಮ್ಯಾಗ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಅಂತ ಕೇಳಿ ಖರೇವಂದ್ರೂ ಶಾಕ್ ಆತು.

ಮುಂಜಾನೆ ಧಾರವಾಡ ಮುಟ್ಟೂತಲೇ ನಾವು ಟಾಂಗಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೀದಾ ಪೂಳಪುಡ್ಡಿಗೆ ಹಣಮ್ಯಾನ ಮನೀಗೇ ಹೋದ್ವಿ. ಗೋದೀನು ಬಾಗಲಾ ತಗದಳು. ಅಡರಾಶಿ ಗುಂಡಮ್ಮಗ ತೆಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು. ಹೆಂಗಸರಿಬ್ಬರೂ ಮೊದಲ ಒಂದ ಗೊಬ್ಬಿ ಅತ್ತು ಮುಗಿಸಿದರು. ಆಮ್ಯಾಲ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಒಮ್ಮಿಗೀಲೆ ಕರಾ ಪರಾ ಕರಾ ಪರಾ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಆ ಕರಾಪರಾದಾಗ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದಿಷ್ಟು.

ಈಗಿಂಟು ದಿವ್ವದ ಹಿಂದ ಗುರುವಾರ ಹಣಮ್ಯಾ ಆಫೀಸ ಮುಗಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮನೀಗೆ ಬಂದನಂತ. ಅವ ಮನೀಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಮಗ ರಾಘ್ನಾ ಅವಗ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಿಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನಂತ. ಅಂದ ಕೂಡಲೇ ಹಣಮ್ಯಾ ಅಕ್ಕಸತನ ದಿಂದ ಸಂತಾಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು “ನನ್ನ ಕಂಡ್ರ ಇವತ್ತ ಯಲ್ಲಾರೂ ಹಿಂಗ್ಯಾಕ ಮಾಡ ತೀರೋ.....ನಾ ಏನು ಅಂತಹ ಮಾಡಬಾರದ ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ....” ಅಂತ ಚೀರಿ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನಂತ. ಡಾಕ್ಟರು ತಪಾಸ ಮಾಡ್ಕಿ ‘ನಿತ್ಯದ ಜೀವನಕ್ರಮದಾಗ suddenly ಏನೋ ಬದಲಾಗೇದ. ಅವಕ್ಕ ಶಾಕ್ ಆಗಿ ನರ್ವಸ್ ಬ್ರೇಕ್ ಡೌನ ಆಗೇದ. ಅದಕ್ಕ ಆದಷ್ಟು ಡೇಲಿ ರೂಟೀನ್‌ದಾಗ ಬದಲ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ್ರೀ’ ಅಂಥೇಳ್ಕಾರಂತ, ಇತ್ಯಾದಿ....ಇತ್ಯಾದಿ.

ಹಣಮ್ಯಾಗ ಮತ್ತ ಬರಿಸೋ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಾಣಸ್ತದ. ಅವ ತುಂಬ ಹೊತಗೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದ. ನಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೊಗೊಂಡು ಏಳೋದ್ರಾಗ

ಹಾಕ್ಕರು ಬಂದ್ರು. ಅವರು ವಂತ್ಯೊವ್ವೆ ವಂತ್ಯೊವ್ವೆ ತಪಾಸ ಮಾಡಿ “ಇನ್ನೇನ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡೋ ಕಾರಣಿಲ್ಲ. He is out of danger” ಅಂಥೇಳಿ, “ಆದಷ್ಟು, ಅವರ ದೇಲಿ ರೂಟನ್ ತಪ್ಪಿಸಬ್ಯಾಡ್ಲಿ” ಅಂಥೇಳಿ ಹೋದರು.

ಅವತ್ತು ಕುಡ್ಯಾಹ್ ಅವಗ ಎಚ್ಚರಾತು. ಬಹಳ ಅಶಕ್ತ ಆಗಿಪ್ಪ. ಮುಖ ಬಳಲಿತ್ತು. ಕಣ್ಣು ಒಳಗ ಹೋಗಿದ್ದು. ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಂಗು ಹಂಗು ಹ್ಯಾಂಗ ಗೂಳಿ ಹಂಗ ಇದ್ದ ಹಣಮ್ಯಾ ಒಂಟೀ ಹಂಗ ಕಾಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ್ನ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಾಗ ನೀರು ಬಂದ್ವು. ಗೆಳೆಯನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು “ಹಣಮ್ಯಾ ಹಂಚ್ಚ ಸೂಳಿವಂಗನು ಹಿಂಗ್ಯಾಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ಲೊ? ಹಂತಾದ್ದೇನು ಒಮ್ಮಗೀತಲೇ ಬದಲಾತೋ ಮ್ಹಾರಾಯಾ ರೂಟೀನದಾಗ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ನನ್ನ ನೋಡಿ ಅವಗೂ ಹೌರಗ ಆಗಿತ್ತು. ಎದ್ದು ದಿಂಬಿಗೆ ಆತುಗೊಂಡು ಕೂತು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ.

“ನೋಡು ಶೀನೂ, ನಿನಗ ನನ್ನ ನಿತ್ಯದ ದಿನಚರಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದ ಏನ ಆಲ್ಲ. ದಿನಾ ಮುಂಜಾನೆ ಆರು ಘಂಟೀಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೇಣ್ತು ಗೋದಿ ‘ಏಳ್ವೀ ಏನಹಂಗ ಧೂಸ ಬಿದ್ದವರ್ಲಂಗ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡರು ನಳ ಒಂದು ಸುರೀಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತೇದ ಎಷ್ಟೊತ್ತಾತು. ನಳ ಹೋಗಿ’ ಬಿಟ್ಟ ನೀರು ಯಾರು ತುಂಬಬೇಕು; ನೀವೇನು ಇಡೀ ದಿವ್ವ ದನ ಬಿದ್ದಂಗ ಬೀಳತೀರಿ, ಮನೀಗೆ ನೀರು ಬೇಕೋ ಬ್ಯಾಡೋ....’ ಅಂತ ಒದರಿ, ಚುಚ್ಚಿ, ಜಜ್ಜಿ, ಎಬ್ಬಿಸತಾಳ. ಎಬ್ಬಿಸತಾಳೇನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಎಬ್ಬಿಸತಾಳ. ನೀನು ಗೋದಿನ್ನ ನೋಡೀದಿ. ಆಕಿ ಯಂದಾರ ಸಿಂಹಕಟಿ ಇದ್ದಾಳೋ ಇಲ್ಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಸಿಂಹಕಂಠಿ ಅಂತೂ ಇದ್ದಾಳೆ. ಹೀಂಗ ಆರು ಘಂಟೀಕ್ಕೆ ಆಕಿ ಒದ ರ್ಯಾಟ ಸುರೂ ಆಗೂತಲೇ ನಾ ಏಳತೇನಿ. ಇಡೀ ಓಣೇನೂ ಏಳ್ತದ. ಗೋದಿ ಒದರಾಡತಾಳ ನನಗ ಬಯ್ಯಾಳ ಖರೇ ಆದ. ಆದರ ಎಷ್ಟಂದರೂ ಗಂಡ ಅಂತ ಆದರ ಅದ, ಅಂತಃಕರಣ ಅದ, ಅಂತು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಬೇಕಾದು ಬಯ್ಯರೂ ಬಹುವಚನ ಹಚ್ಚಿಯೇ ಬಯ್ಯಾಳ.

ಅಂತೂ ಆ ಸಿಂಹಿಣಿಯ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ನಾನು ಎದ್ದು ನಾಲ್ಕೈದು ಹಂಢೇ, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಟಬ್ಬು, ನೀರು ತುಂಬತ್ಲೇನಿ. ಆ ಮ್ಯಾಲ ಹಾಸಿಗೀ ಸುತ್ತಿಟ್ಟು,

ಚಹಾ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ನಾನಾ ಮುಗಿಸಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೆಂದದ್ದೋ ಬೇಯಂದೇ ಇದ್ದದ್ದೋ ತಿಂದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೇಂತ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತತೇನಿ. ಆವಾಗ ಪ್ಯಾಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ನನಗ ಕೈಕಾಲಿಗೆ (ಕಕ್ಕಸಕ್ಕೆ) ಬರೆದ. ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಂಟು ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪಾಯಖಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಘೂರಾ ಡ್ರೆಸ್ ಧರಿಸಿ ಓಡತೇನಿ. ನಾ ಫುನೀ ಬಾಗಲಾ ತಗದು ಹೊರಗೆ ಬರೂತಲೇ ನೆರೆಮನೆಯಾಕೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳತಾಳ. ಆಕೆ ಒಂದೊಲ್ಪ ಕಣ್ಣೂ ಮೂಗಲೇ ಛೇಲೋ ಇದ್ದಾಳ, ಆದರ ನನ್ನ ನೋಡೂತಲೇ ಆಕೆ ಪುಸುಗ್ಗಂತ ತಮ್ಮ ಮನೀ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು, ಫಟ್ ಫಟಾರ್ ಅಂತ ಬಾಗಲೆ ಹಾಕೋತಾಳ. ಇಷ್ಟಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಓಡತೇನಿ.

ನಮ್ಮ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಒಬ್ಬಾಂವ ಯಮದೂತನಂತಹವ, ಗಬ್ಬರಸಿಂಗನಂತಹ ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವ ದಿನಾ ನೆನ್ನ ಸಂಗಿ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರುಗುಳಾ ತಗೀತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಚಿಲ್ಲರ ಇಲ್ಲ....ಒಮ್ಮೆ ನೋಟು ಹರಿದದ....ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಖೊಟ್ಟಿ ನೋಟ ಅದ....ಒಮ್ಮೆ ಸರದ ನಿಂದರಿ....ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಲ್ಪಾಕ ನಿಂತೀರಿ....ಒಂದ್ ಎರಡ್ ಅಂತೂ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಅವನ ಕಡಿಂದ ಬೈಸಿಗೊಳ್ಳೋದು ಅದನು ಅದ. ಅದಕ್ಕ ನಾ ದಿನಾ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಬರೋ ಮುಂದ ದೇವರೇ ಇವತ್ತ ಗಬ್ಬರಸಿಂಗನ ಬದಲೀ ಬ್ಯಾರೇ ಯಾರಾರ ಒಳ್ಳೇ ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಇರಲಿ ಅಂತ ಆ ಪರಮಾತ್ಮಗ ಬೇಡಿಕೋತಿರತೇನಿ.

ಆಮ್ಯಾಲೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸ ಬಾಸ್ ಕಡಿಂದ ಬೆ ಸಿಕೊಳ್ಳೋದು, ಲೆಕ್ಕಾ ತಪ್ಪೋದು, ಕ್ಯಾಶ್ ಕಡಿವೆ ಬೀಳೋದು ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಸಂಜೆಗೆ ಮನೀಗೆ ಬರತೇನಿ. ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಂಗಾ ರಾಘ್ಯಾ....ಈ ಮನೀ angry young man....ಡ್ರೆಸ್, ಶೂಶು, ಬುಕ್ಸ್, ಫೀಸು ಅಂತ ರೊಕ್ಕದ ಚಿಂತಿ ಹಚ್ಚತಾನೆ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಮುಂಜಾನೀವ್ವ ಎರಡು ತಂಗಳ ಭಕ್ಕರೀ ತಿಂದು ಧೂಸ ಬಿದ್ದವರ ಹಂಗ ಬೀಳತೇನಿ. ಮರುದಿವ್ವ ಮುಂಜಾನೆ ನಳ ಬರೋತನಕ. ಕಳೆದ ಎಷ್ಟೋ ವರುಷ ಗಳಿಂದ ಈ ದಿನಚರಿ ಚಾಚೊ ತಪ್ಪದ ನಡಕೊಂಡು ಬಂದ್ವದ.

ಅವತ್ತ ಗುರುವಾರ ಏನಾತಂದಿ? ಮುಂಜಾನೆ ಎಷ್ಟೊತ್ತಾದರೂ ಗೋದೀ ಧನಿ ಕೇಳಸಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕ ಎಚ್ಚರ ಆಗಿದ್ದರೂ ಈಗೆ ಒದರತಾಳ ಆವಾಗ ಒದರತಾಳ ಅಂತ ಹಾದೀ ನೋಡಿಕೋತ ಹಾಸಿಗೆ ಒಳಗೆ ಹೊಳ್ಳಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೆ. ಆವಾಗ

ಗೋದಿ ಬರುವ "ಸ್ವಲ್ಪ ಎದ್ದು ಇತ್ತಲಾಗ ಬರತೀರೇನು?" ಎಂದಳು. ಧನಿ ಒಳಗೆ
 ನಿಂತರಹ ಹೆದರಿಕೆ ಬರೋ ಅಂಥ ಮೃದಂತ ಇತ್ತು. ಅಂಜಿಕೋತ ಅಂಜಿಕೋತ
 ಎದ್ದು ಬಂದ. ಆಕೆ ಅನತ್ತ ಯಾಕೋ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ನಾನಾ ಮುಗಿಸಿ ಸಾಲಂಕೃತ
 ಳಾಗಿದ್ದಳು. ಬುಟ್ಟಿಗೆಲೇ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ತಲೆ ಮ್ಯಾಲ ಸೆರಗ ಹೊದ್ದು ಬಗ್ಗಿ
 ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ನನ್ನ ಎದೀ ಧಸಕ್ಕಂತೂ. ಎಷ್ಟೊತ್ತ
 ಗೇದೋ ಏನೋ, ನಳ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರತದೋ ಏನೋ ಅನಕೋತ ಬಚ್ಚಲ ಮನಿಗೆ
 ಓಡಿದೆ. ನಳ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರ ಯಿಲ್ಲ ಹಂಡೇ, ಟಬ್ಬು ನೀರು ತುಂಬಿ ನಿಂತಿ
 ದ್ದವು. ಟೈಂ ನೋಡಿದರೆ ಎಂಟು ಹೊಡೀಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ನನಗ ನರ್ವಸನೆಸ್
 ಬೆಳೀಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಮಾರಿ ಮುಂಚಿಗೊಂಡು ಸ್ನಾನಾ ಮುಗಿಸಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು
 ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆ. ದೇವಾ ಇವತ್ತೊಂದು ದಿವ್ವ ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡು, ನಾಳಿನಿಂದ ನಾನಾ
 ಗಿಯೇ ಎದ್ದು ನೀರು ತುಂಬತೇನಿ ಅಂತ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿ
 ಕೊಂಡೆ. ಅವತ್ತು ಊಟದೊಳಗ ಶಾವಿಗೆ ಪಾಯಸ, ಚಿತ್ರಾನ್ನ, ಕಡಂಬು ಎಲ್ಲ
 ಮಾಡಿದ್ದಳು ಗೋದಿ. ಅಲ್ಲದೇ ಒಳ್ಳೇ ಆಹಾರಾ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿದಳು.
 ದೇವಾ ಒಂದು ದಿವಸ ನೀರು ತುಂಬದೇ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯ ತಾತ್ಪಾರ
 ಫೋಲೋ ಅಲ್ಲ ಅನಿಸಿತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭಾಳ ಹಳಹಳೇ ಅನಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಈಗ
 ಬಯ್ಯಾಳ, ಆವಾಗ ಬಯ್ಯಾಳ, ಇನ್ನೊಂದು ಘಳಗ್ಗೆ ಮೂತಿಗೆ ತಿವಿತಾಳ ಅಂತ
 ಹೆದರಿಕೋತ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಕೈ ತೊಳಕೊಂಡವನು ಇನ್ನ ಈಕೇ ಬಯ್ಯಳು
 ಶುರು ಆಗೋಕಿಂತ ಮುಂಚೇನ ಓಡಬೇಕು ಅಂತ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಆದರ ಅವತ್ತು ನನ್ನ ದೈವನು ಬೊಟ್ಟಿ ಇತ್ತು. ಪ್ಯಾಂಟು ಪೂರಾ ಏರಿಸಿ
 ನಿಂತರೂ ಕೈಕಾಲಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನಗ ಫಾಬರಿ ಆತು. ಬುಶ್ ಶರ್ಟ್ ಸಹಿತ್
 ಹಕ್ಕೊಂಡು ನಿಂತೆ. ಆದರೂ ಕಕ್ಕಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಇವತ್ತು ಊಲಿನ್
 ಪ್ಯಾಂಟು ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೀಂಗ ಆಗ್ತದೋ ಏನೋ ಅಂತ ತಿಳಿದು ದಿನಧಂಗ ಟಿರಿಲಿನ್
 ಪ್ಯಾಂಟು ಹಾಕಿದೆ. ಆದರೂ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗ tension ಬೆಳೀಲಿಕ್ಕೆ
 ಹತ್ತಿತು. ಆಫೀಸಿಗೆ ತಡ ಆಗ್ತದಂತ ಅಂತ ಹಂಗು ಹೊರಗೆ ಓಡಿದೆ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ
 ಯಿಂದ ಫಟ್ ಫಟಾರ್ ಅಂತ ಸೊಪ್ಪಳ ಬರತದೋ ಏನೋ ಅಂತ ಹಾದೀ
 ನೋಡಿದೆ. ಎಷ್ಟೊತ್ತಾದರೂ ಸೊಪ್ಪಳ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮನೀ ಕಡೆ
 ನೋಡಿದೆ. ಸೆರೆಮನೆಯ ಸುಂದರಿ ಹಾಗೇ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಮುಗಳ
 ನಗೆ ನಕ್ಕು "ಕಂಗ್ರಾಜುಲೇಶನ ಮೆನಿ ಮೆನಿ....." ಅಂತ ಏನೇನೋ ಅನಕೋತ
 ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ನನಗ ಈ ಸರೆ ಖರೀವಂದ್ರೂ ಎದೀ ಬಡಧೂಗಾತು, ನಿನಗ್ಗೆ

ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾ ಯಾವ ಭಾನಗಡೆಗೂ ಹೋಗೋ ವಂನಿತಾ ಅಲ್ಲ. ಅಂಥಾದರಾಗ ಈಕೆ ಮುಗಿಲ್ಲಗೋದೇನು? ಕಂಗ್ರಾಚುಲೇಶನ್ ಏನು? 'ದೇವರೇ ಇವತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ಪಾಲು ಮಾಡಪ್ಪಾ' ಅನಕೋತ ಒಸ್ಸಿಗೆ ಓಡಿದೆ. ಲೇಟು ಆಗಿತ್ತು. ಗಬ್ಬರಸಿಂಗ ಘಂಟೆ ಸಹಿತ ಹೊಡೆದಿದ್ದ. ನಾ ಓಡೋಡಿ ಬರೋದನ್ನ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಒಸ್ಸು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ನನಗ ಇವತ್ತು ಇಂವ ನನ್ನ ಹೊಡೆದು ಬಿಡ್ತಾನೆ ಅಸಿಸಿತು. ಹಂಗೇನಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವತ್ತು ಗಬ್ಬರಸಿಂಗ್ ನನ್ನ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟಿಗೆ ಚಿಲ್ಲರ ಕೊಟ್ಟ. ಕವರ್ ಕೆಮರ್ ಅನ್ನದನು ಚಿಲ್ಲರ ಕೊಟ್ಟ. ಅದೂ ಸಾಲದೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ರಾಯರ ಮುಂದ ಸೀಟು ಖಾಲಿ ಆಯಿತಿ ಕುಂದರಿ' ಅಂದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಲ್ಲಿ. ನನಗ ಎಲ್ಲಾರ ಇದರಿಗೆ ಎಂಬರಾಸ ಆಗಿ ನಾಚಿಗಿ ಬಂತು. ಬಂದಳಲೇ ನರ್ವಸನ್ನನ್ನೂ ಟೆನ್ಶನ್ನೂ ಬೆಳೆಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದವು. ಏನಿದು ಇವತ್ತು ಯಲ್ಲಾರ ಜುಟ್ಟು ಮಾತು ವ್ಯಂಗ್ಯ, ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದ ಬೋಗ ನಟ್ಟಗಿಲ್ಲೋ ಏನೋ ಅಸಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಒಂದು ದಿವಸ ನೀರೆ ತುಂಬೋದು ತಪ್ಪಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅನಕಾ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ಸ್ವತಃ ನನ್ನ ಪ್ಯಾಂಟು, ಸರ್ಜೀವ ವಸ್ತು, ಅದು ಸಹಿತ ಇವತ್ತು ಕೈಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭಾಳ ತ್ರಾಸ ಆತು.

ಅಂಥಾದರಾಗ ಹಂಗೂ ಹೀಂಗೂ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಸಂಜೆಗೆ ಮನೀಗೆ ಬಂದೆ. ಮನೀ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಬಂಧಂಗ ಎದೀ ಹೊಡಕೋತಿತ್ತು. ಬೆವರು ಬರಲಿಕೆ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಈಕೆ ಕಡಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೈಸಿಕೋ ಬೇಕೋ....ಏನೇನು ರಾದ್ಧಾಂತ ಆದನೋ ಅನಕೋತ ಹೆದರಿಕೋತ ಬಾಗಿಲು ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದೆ. ಟೆನ್ಮನ್ ಅಗದಿ ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ಏರುಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರು. ನಾ ತಿಳಕೊಂಡ ಹಂಗ ಆಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ವಿಡಂಬನಾ ಇನ್ನೂ ನಡದಿತ್ತು. ನಾ ಬಾಗಲಾ ತಗದು ಒಳಗೆ ಬರೂತಲೇ ಗೋದಿ, ನನ್ನ ಹೇಣ್ಣೆ, ಅಕ್ಷರಶಃ ಕೈಯಾಗ ಆರತಿ ತಟ್ಟಿ ಹಿಡದಂ ನನಗ ಆರತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು. ಷಂಗ ರಾಘ್,....angry young man—ನನ್ನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ.

ನನಗ ವಿಪರೀತ ದುಃಖ, ತಾಳಲಾರದ ಸಂತಾಪ, ತೀವ್ರ ಸಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಬಂದಂ 'ನನ್ನ ಕಂಡ್ರ ಯಲ್ಲಾರೂ ಇವತ್ತು ಹಿಂಗ ಯಾಕ ಮಾಡ್ತೀರೋ... ನಾ ಏನ ಅಂತಹ ಮಾಡಬಾರದ ತಪ್ಪು ಮಾಡೇನ್ನೋ....' ಎರದಂ ಚೀರಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ.. ಮುಂದಿಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ."

ಹಣಮಾ, ಅವತ್ತಿನ ಗುರುವಾರದ್ದು ತನ್ನ ಕಥ ಮುಗಿಸಿದ. ನಾನು ಏನೂ ತಿಳಿದ ಗಂಭೀರ ಹಂಗ ಕೂಡಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರನು ಅಸಿಸಿತು.

ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅಡಿಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಗೋದಿ ಮತ್ತು ಗುಂಡಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದರು. ಗೋದಿ ಹೇಳತಿದ್ದಳು. “ಆಯ್ಕೆ ಅವತ್ತಿನ ಗುರುವಾರ ಆವರ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಇತ್ತು ಗುಂಡಕ್ಕ, ಅದಕ್ಕೂ ಪಾಪ ಅವತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅರೆ ಅವರು ನೀರು ತುಂಬೋದು ಬ್ಯಾಡಾ ಅಂತ ಅವರ ಸ ಎಬ್ಬಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಂಗೇನು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಅವರ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸೂದಿಲ್ಲ. ಆದರ ಆದರ ಅವತ್ತು ಅವರದು ನಲವತ್ತನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ. ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚಾನೆ ನಾನೂ ಲಗೂನ ಎದ್ದು ಮೈ ತೊಳಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಅವರನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಕಾಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನೆವ್ವ. ಹಬ್ಬದ ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಬಾಜೂದಾಕೇ ಮನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿ ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಟು ತಂದಿದ್ದೆ ಸಂಜೆ ಆರತೀಗಂತ; ಸಂಜೆಗೆ ರಾಘ್ನಾನ ಕಡಿಂದ ಸಹಿತ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಈ ಹುಡುಗ ರಾಘ್ನಾ, ಅಪ್ಪಗೆ surprise ಮಾಡಬೇಕಂತ ಅವತ್ತು ಅವರ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಇದ್ದದನ್ನು ಹೇಳುಗೊಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲ.”

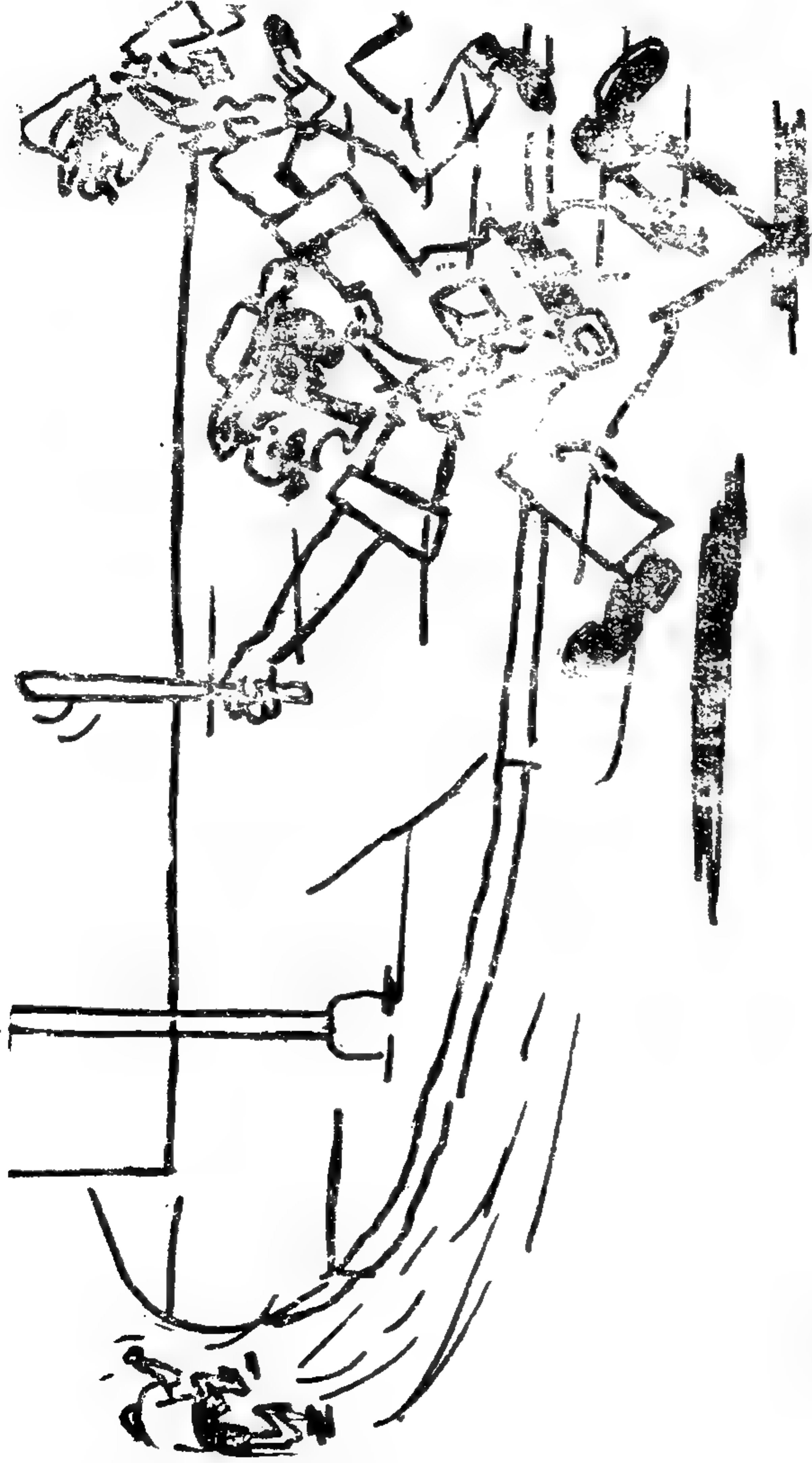
“ಹುಟ್ಟಿದ ದಿವಸ ಇರಲಿ ಏನ ಇರಲಿ” ಗುಂಡಮ್ಮ ಗೋದಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು. “ಗುಂಡಂದಿರಗೆ ಕಾಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡೋದು ಆರತಿ ಮಾಡೋದು ಅಂದ್ರ ಅತೀ ಆತವ್ವಾ ನಿಂದು. ಹಂಗ ಯಂದೂ ತಿರಕ ಆವ್ವಾ ಮಾಡಬಾರದು ಅವಕ್ಕ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ತಲೀ ಮ್ಯಾಲ ಏರಿ ಕೂಡತಾರ. ಗುಂಡ ಅಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಏನಾತು ಯಾರನ್ನ ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಇನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಹಿಂತಾದ್ದೆಲ್ಲ ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬ್ಯಾಡ. ದಿನಾ ಇರೋ ಹಂಗ ಇರು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳ್ಕಾರಲ್ಲ ರೂಟೀನ್ ಬದಲ್ ಮಾಡಬಾರದು ಅಂತ. ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರ ನಿನ್ನ ತಾಬೇದಾಗ ಇರ ಬೇಕವ್ವ. ಅದೇನೋ ಅಂತಾರಲ್ಲ. ‘ಚಪ್ಪಲಿ ಭಂದ ಅವ ಅಂತ ತಲಿ ಮ್ಯಾಲ ಇಟ ಗೊಂಡರಂತ’....ಹಾಂಗ ಆತು ನಿನ್ನ ಕಥಿ”, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ.

ಮರು ದಿವಸ, ಮುಂಚಾನೆ ಆರು ಗಂಟೆಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೋದಿ ಹಣಮ್ಯಾನ ಖೋಲಿ ಮುಂದ ನಿಂತು ಒದರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಳು. “ಏಳ್ಳೀ....ಎಷ್ಟೊತ್ತದು, ಧೂಸ ಬಿದ್ದಂಗ ಬೀಳೋದು, ನಳ ಬಂದ ಎಷ್ಟೊತ್ತಾತು.....ಇತ್ಯಾದಿ’ ಇತ್ಯಾದಿ”.

ಮುಂದ ಎರಡು ದಿವಸದಾಗ ಹಣಮ್ಯಾ ಚೇತರಿಸಿಗೊಂಡು ಎದ್ದ ಅಡ್ವಾಡಿ ಕೋತ ನೀರು ತೆಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ.

ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮರಳಿದೆವು.

ಎಲ್ಲ

ಸಾರ್ ಕಳ್ಳನ್ನ ಹಿಡಿಯೋಕ್ಕಾಗಲ್ಲ ಅವನು ಉದ್ದಿಪನು ಕೊಪದಿ ಸೇವನೆ ಮಾಡಿರೈಕು ಹಿಡೋದ್ ನೋಡಿದ್ದೆ

“ಯಾವುದಕ್ಕೂ, ತಿರಂಪತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ ಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರೆ!”

ಕೊಡವಂಜಿಯಿಂದ.....

ರಾಜರಸ್ತೆ

—ರಾಣು

ರಾಜ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ತಾವರೆಕೆರೆ ಗ್ರಾಮದ ಮುಂದಿನ ದೊಡ್ಡ ಬೇವಿನ ಮರ ಬೀವಾದ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಉರುಳಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬಿತ್ತು.....

ಗ್ರಾಮದ ಪಟೇಲರು, ರಸ್ತೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಮರ ಉರುಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದೂ, ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಜನ, ಜಾನುವಾರುಗಳ ಓಡಾಟಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದೂ ಷೇಕ್‌ದಾರರಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಅದೇ ದಿನ ಬರೆದರು.....

ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಷೇಕ್‌ದಾರರು ಪಟೇಲರ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಅವಲೂರ ರಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಾ, ಅದರ ಕೆಳಗಡೆ “ಮರವನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿಸಿ ಹರಾಜು ದಾರರು ಕೂಡಲೆ ಮರವನ್ನು ಕಡಿದು ದಾರಿ ಅಡ್ಡ ಬಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹುಕುಂ ಆಗ ತಕ್ಕದ್ದು” ಎಂದು ಪರಾಯಿಸಿದರು.....

ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಅವಲೂರರ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ ಗುವಾಸ್ತರು ಈ ರೀತಿ ಪರಾ ಬರೆದರು : “ಮರದ ಉದ್ದ, ಸುತ್ತ, ವಗೈರೆ ಅಳತೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮರದ ಬೆಲೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಬೆಲೆ ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಹರಾಜು ಷೇಕ್‌ದಾರರೇ ಮಾಡಬೇಕೋ, ಅವಲೂರರೇ ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತೆ. ಮರದ ಉದ್ದ, ಅಳತೆ, ವಗೈರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಲೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ತಪ್ಪೀಲುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ವಾಪಸ್ ಹಾಕಿದೆ”. ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ದಿವಸದಲ್ಲೇ ಅವಲೂರರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದರು. ಐದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಷೇಕ್‌ದಾರರಿಗೆ ಹಿಂದಿ ರಾಗಿ ಬಂತು....

ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಜತೆಗೆ ಪೇಕ್‌ದಾರರು ಈ ರೀತಿ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಅವುಲ್ದಾರರಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದರು: “ಮರದ ಸುತ್ತ, ಉದ್ದ, ವಗೈರೆ ಅಳತೆ ಮಾಡಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಟೇಪು ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಪೇಕ್‌ದಾರರು ನನಗೆ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಿ ಕೊಡುವಾಗ ಟೇಪು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಟೇಪು ಕಳುಹಿಸಿದಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತೆ”

.....

ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಲ್ದಾರರ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತರು ಈ ರೀತಿ ಪರಾ ಬರೆದರು : “ಹಿಂದಿನ ಪೇಕ್‌ದಾರರು ಈಗಿನ ಪೇಕ್‌ದಾರನಿಗೆ ಟೇಪನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? ಟೇಪು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ? ಕೂಡಲೆ ಆತ ಈತನಿಗೆ ಟೇಪು ವಹಿಸಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಇದುವರೆವಿಗೂ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡಬೇಕು”. ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅವುಲ್ದಾರರು ರಾಜು ಹಾಕಿದರು. ಐದು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಹುಕುಂ ಹಳೇ ಪೇಕ್‌ದಾರನಿರುವ ಊರಿಗೆ ಹೋಯಿತು.....

ಹಳೇ ಪೇಕ್‌ದಾರ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಅವುಲ್ದಾರರಿಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಬರೆದ. “ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಪೇಕ್‌ದಾರನು ನನಗೆ ಯಾವ ಟೇಪನ್ನೂ ವಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಯಾವ ಟೇಪನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಯಾವ ಟೇಪನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಪೇಕ್‌ದಾರರಿಗೆ ಟೇಪುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತೆ. ಜಾಹೀರ್”.....

ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಅವುಲ್ದಾರರ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತರು ಈ ರೀತಿ ಕಾಗದ ಬರೆದರು : “ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ... ಟೇಪುಗಳನ್ನು ಪೇಕ್‌ದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತೆ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕು. ಮರ ಬಿದ್ದ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತೆ”. ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಅವುಲ್ದಾರರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದರು. ಐದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟನ್ನು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ರವಾನಿಸಲಾಯ್ತು.....

ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರ ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತರು ಈ ರೀತಿ ಕಾಗದ ಬರೆದರು : “ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ... ಟೇಪುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ನಮಗೆ

ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ-ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತೆ. ಮರ ಬಿದ್ದ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಗಳನ್ನು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತೆ". ಆರು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ಇದಕ್ಕೆ ರುಜು ಮಾಡಿದರು. ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು.....

ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತೆ ಈ ರೀತಿ ಕಾಗದ ಬರೆದರು : "ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಟೀಪುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಣ ಮಂಜೂ ರಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಟೀಪುಗಳನ್ನು ಪೇಕದಾರರಿ ಗೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಮರ ಬಿದ್ದ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತೆ". ಹದಿನೆಂಟು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಇದಕ್ಕೆ ರುಜು ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ದರು.....

ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತೆ ಈ ರೀತಿ ಪರಾ ಬರೆದರು: "ಟೀಪುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಈ ವರ್ಷ ಹಣ ಮಂಜೂರಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಹಣ ಮಂಜೂರಾತಿ ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ಪುನಃ ಬರೆಯ ಬಹುದು. ಆಗ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮರ ಬಿದ್ದ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕಳು ಹಿಸಿದೆ". ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಆರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ರುಜು ಮಾಡಿದರು. ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.....

ಮುಂದೊಂದಂ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮರ ಬಿದ್ದ ಕಟ್ಟು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಆಫೀಸಿ ನಿಂದ, ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಮಲ್ದಾರರ ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದಂ, ಪುನಃ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟು, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಟೀಪುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಹಣ ಮಂಜೂರ ಮಾಡಿದರು. ಅದಾದ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುಗಳು ಡೆ|| ಕ|| ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದವು. ಟೀಪುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಡೆ|| ಕ|| ಅವರು ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಹದಿನೆಂಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಹುಕುಂ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂತು. ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು

ಅವಂಲ್ಪಾರರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಪತ್ರ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟುಗಳು ಅವಂಲ್ಪಾರರ ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದವು. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟುಗಳು ಅವಂಲ್ಪಾರರ ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದವು. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಅವಂಲ್ಪಾರರು ಟೀಪುಗಳನ್ನು ಪೇಕೆ ದಾರರಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿದರು.....

ಅನಂತರ ಹದಿನೈದು ದಿವಸದಲ್ಲೇ ಮರ ಬಿದ್ದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಪೇಕೆದಾರರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, “ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು....ಜರೂರು” ಎಂದು ಪರಾ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರು

ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಪೇಕೆದಾರರು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದೂ, “ಮರ ಇಲ್ಲ. ಕಳವು ಆಗಿರುತ್ತೆ. ತಾವರೆಕೆರೆ ಗ್ರಾಮದ ಮರಳ; ಮಂಕ, ಮಡ್ಡಿ, ಇವರುಗಳು ಮರವನ್ನು ಗೈರ್ ಹಂಕುಂದ ಕಡಿದು ಕಳವು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸಿನಲ್ಲಿ ಫಿರಾದಾ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಜಾಹೀರ” ಎಂದು ಫೈಸಲಾತಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು....

ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಅವಂಲ್ಪಾರರು ಮರ ಬಿದ್ದ ಪ್ರಸಂಗದ ಕಟ್ಟುಗಳ ಮೇಲೆ “ಮಂಕ್ತಾಯವಾಗಿರುತ್ತೆ” ಎಂದು ಭಂಕ್ತಾಯಂಗೊಳಿಸಿದರು.

ನೆಗೆಸಾಟಲಾದ ಎಕ್ಸ್-ರೇ

—ಹಾ. ಮೈ. ಸೂರಿ

ನಾನು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮುಖ ಕಂಡವನೇ ಅಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಒಳ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಬೆಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಶಯನೋತ್ಸವ ನಡೆಸಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಜನರಿದ್ದವು. ಕಲಿಕೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ದೊಡ್ಡ ವೈದ್ಯ ಗುರುಗಳೊಡನೆ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ವೈದ್ಯ ಗುರುಗಳು ನನ್ನ ಎದುರು ಬೆಡ್ಡಿನವರ ಎಕ್ಸ್-ರೇ ಫೋಟೋ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. “ಈ ಎಕ್ಸ್-ರೇಲಿ ನೋಡಿ, ಗರ್ಭಾಶಯದ ಬಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದುರ್ಮಾಂಸ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆಪರೇಶನ್ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಈ ರೋಗಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವಳಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯೋಣ, ಎಂದೂ ಮುಂಸುಕು ಹಾಕಿ ಮಲಗಿದ್ದ ರೋಗಿಯ ಮುಂಸುಕು ತೆಗೆದರೆ, ಆತ ಪುರುಷ ರೋಗಿ ! ಎಲ್ಲರೂ ಅವಾಕ್ಕಾದರು. ಗರ್ಭಕೋಶದ ಎಕ್ಸ್-ರೇ ಈ ರೋಗಿಯ ಬಳಿ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಇದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ಆತನ ಹೆಸರು ಎನ್. ಮಂಜಣ್ಣ. ಪಕ್ಕದ ಮಹಿಳಾ ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿದ್ದವಳು ಹೆಸರು ಎನ್. ಮಂಜಮ್ಮ (ಇಲ್ಲಿ ಇವೆರಡೂ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಹೆಸರುಗಳು). ಇಬ್ಬರ ಎಕ್ಸ್-ರೇ ಗಳೂ ಅದಲು ಬದಲಾಗಿದ್ದವು!

ಅಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಫಜೀತಿ ನೋಡಿ ನಾವೆಲ್ಲ ರೋಗಿಗಳೂ ನೋವಿನಲ್ಲೂ, ನಗೆಗಡಲಲ್ಲಿದ್ದವು!

ನಂ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ.....

— ಆನಂದ್

ಸೋಮವಾರ ಸಂಜೆ. ನಂ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಡಿಬೇಟ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಎಂಟನೆಯ ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಡ್‌ನ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರು—ಸಂವಾರು ಎಂಟು ಜನ—ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ನಡುವೆ ಒಬ್ಬ ಕುಳ್ಳಾಂಟಿ ಬಂದ ಸ್ಟೇಜ್ ಮೇಲೆ! ನಮಗೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಇವನು ಚೋಟಂದ್ವ ಇದಾನಲ್ಲ, ಎಂಟನೆಯ ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಡ್‌ನ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಅಂತ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಅನೌನ್ಸಿದರು — 'ಈತ ಮೂರನೆಯ ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಡ್! ಆದರೆ ಡಿಬೇಟ್‌ಗೆ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದಾಗ ನನಗೆ ಬೇಡ ಅನ್ನಲು ಮನಸ್ಸು ಬರ್ಲಿಲ್ಲ!' ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ ಅಂತೀರಿ! ತುಂಬಿದ ಸಭಾಂಗಣ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅವನು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದಾಗ ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳ ಸಂರಿಮಳೆ! ಅವನ ಅನಂತರ ಮಾತಾಡಿದವರೆಲ್ಲ ವಯಸ್ಕರಂತೆ ಕಂಡರು, ಪಾಪ! ಫಸ್ಟ್ ಪ್ರೆಸ್ ಯಾರಿಗೆ ಅಂತೀರಾ? ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ ಗೆಸ್ಸಿದಿರಿ, ಚೋಟುಗೇ! ನನ್ನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ವರುಣ್ ಧ್ವನಿ ತೇಲಿ ಬಂತು—ಅಲ್ಲೀ, ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನವೆ ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಕೆರಕೋಬೇಕು ಅಂತಾನೂ ಗೊತ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲ, ಇವನ್ನ ನೋಡಿ; ಈಗಲೇ ಪ್ರಚಂಡ ಆಗಿದಾನೆ!

ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಶಾವು ಸಿಕ್ಕಿದ. ಏನೋ ವಿಶೇಷ ಅಂದೆ. ಕೂತ್ಕೊ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದ. ನೋಡೋ, ಮೊನ್ನೆ ವುಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಹೋಟಲಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ರಿಸೆಪ್ಷನ್! ಹೋದೆ ಸಂಜೆ. ಹಾಲ್ ತುಂಬ ಜನ. ಈ ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಂ ಕೆಲಸ ಏನು? ಗಡದ್ದಾಗಿ ತಿನ್ನೋದಂ, ಹುಡುಗ (ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿ) ತಂದೆಗೆ ಮುಖ ತೋರ್ಪಿ ಹಾಜರಿ ಹಾಕೋದಂ, ಅಷ್ಟೆ ತಾನೆ? ಸರಿ, ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ! ಬಿಸಿ ಬೇಳೆ ಎಷ್ಟು ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು ಅಂತ! ಸರಿ, ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ ನೋಡಿದೆ! ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ! ಆಗ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಆಯ್ತು! ಇದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಮದುವೆ! ! ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕೊಂಡೆ!

ಮರಿ ಟೆರರ್‌ಗಳು

—ಶಾಂತಾ ರಘು

ಮರಿ ಟೆರರ್‌ಗಳೆ? ಅದ್ಯಾರಪ್ಪ ಅದು ಅಂತೀರಾ? ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ.... ನಮ್ಮ ವಂಶದ ಕುಡಿಗಳೇ! ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುದ್ದಿನ ಮಕ್ಕಳೇ! ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯ ಭಾಗ್ಯ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಮಸಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೇ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಲಿಶ ಆಟ ಪಾಟಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಶಿಶು ಸಹಜ ಮುದ್ದು ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲದ ಜೀವನವನ್ನು ಊಹೆ ಮಾಡಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಒಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳು ಸಮಯಾ ಸಮಯದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ಪರಿಚಿತರ, ಅಪರಿಚಿತರ ಎದುರು ಮಾತುಗಳ ಬಾಂಬಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾನ ತೆಗೆಯುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳೆಷ್ಟು? ಖಂಡಿತವಲ್ಲವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದರ ಅನುಭವ ಆಗಿರಲೇಬೇಕು! ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟವೇ! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಯ್ಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರ ಮುದ್ದು ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.... (ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಅಪ್ಪಟ ಸತ್ಯ! ಮಕ್ಕಳು ಸುಳ್ಳಾದುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ?) ಉಗುಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ....ನಂಗುಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಗು ತಿಂದ ಮಂಗನ ಹಾಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೌನ ಸಾಧಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ! ಮೂರರಿಂದ ಆರೇಳು ವರ್ಷ ದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಖ್ಯ ಮರಿ ಟೆರರ್‌ಗಳು!

ನಾನು ಐದನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಸಂಗೀತ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಪಾಪ ಬಲು ಒಳ್ಳೆಯವರು. ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಲ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರದ್ಧೆ ಬಹಳ....ಠಾಕೋರೀಕ್ ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕೂವರೆಗೆ ಕೊಡೆ, ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ ಸಮೇತ ಹಾಜರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲ ದಿನ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಬಂತು. ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕುಡಿದರು. ಎರಡು, ಮೂರು, ಹತ್ತು ದಿನ ಗಲಾದರೂ ಕಾಫಿ ಸಪ್ಲೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ 5 ವರ್ಷದ ತಮ್ಮ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ವಾರದ ಅನಂತರ “ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲಪ್ಪ. ಕಾಫಿ ಯಾಕೆ?” ಅಂದರೆ ಅಂದೇ ಕುಡಿದರು. ಎರಡು ವಾರಗಳ ಅನಂತರ “ಯಾಕಮ್ಮ ಶಾಂತ ದಿನಾ ಕಾಫಿ? ಪಾಪ ತೊಂದ್ರೆ ನಿಮಗೆ” ಎಂದು ಬಟ್ಟಲೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಕುಡಿಯೋದನ್ನೇ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ತಕ್ಷಣ “ಸಾರ್, ನೀವು ದಿನಾ ಸರ್ವಾಗಿ ಕಾಫಿ ಟೈವಿಂಗೇ ಬರ್ತೀರಲ್ಲಾ. ಅದಕ್ಕೇ ದಿನಾ ನಿಮಗೆ ಕಾಫಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ. ಪಾಪ, ಮೇಷ್ಟ್ರುಗೆ ಹಲಸಿನ ತೊಳೇಂತ ಅಂದಕೊಂಡು ಹಾಗಲಕಾಯಿ ಕಚ್ಚಿದವನ ಗತಿ ಆಗಿರಬೇಕು! ಒಂದು ಥರಾ ಮುಖ

ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ತದುಕಿದೆ. ಯಾಕೆಂತ ಆವನಿಗರ್ಥವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ, ಪಾಪ! ಮೇಷ್ಟ್ರು ಮುಂದಿನ ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ಏನು ಗಂಟೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಬಂದರು.

‘ರೆಕ್ಸ್’ ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪಿಕ್ಚರ್ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ತುಂಬ ರೊಮಾಂಟಿಕ್ ಮೂವಿ. ಯಂಥಾ ಪ್ರಕಾರ ನಾಯಕ, ನಾಯಕಿಯರು ಮುದ್ದಿಡುವ ದೃಶ್ಯ ಬಂದೇ ಬಂತು. ಬಹಳ ಇಮೋಷನಲ್ ಸೀನ್. ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಸೂಜಿ ಬಿದ್ದರೆ ಕೇಳುವಷ್ಟು ನಿಶ್ಯಬ್ದ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಿಂದ ಕೇರಲು ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿತು. “ಮಮ್ಮಿ, ಮಮ್ಮಿ, ಆಂಟೀನೂ ಅಂಕಲ್ಲೂ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಮಮ್ಮಿ?” ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದ ವಾತಾವರಣ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಸುತ್ತ ಪುತ್ತು ಇದ್ದವರೆಲ್ಲ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕು ಆನಂದಪಟ್ಟರು. “ಹುಷ್! ಪಿಂಕು! ಸುಮ್ಮನೋ! ರಾಮರಾಮ! ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪಿಕ್ಚರ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಬರೋದು ಬೇಡಾ ಅಂದ್ರೆ ಕೇಳ್ತೀರಾ ನೀವು?” ಎಂದು ಪಿಂಕುವಿನ ಅಮ್ಮ ಪಿಸಪಿಸನೆ ಗಂಡನ ಹತ್ರ ರೇಗ್ತಾ ಇದ್ದು!

ನನ್ನ ಕಸಿನ್ ವನಜ ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮದುವೆಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ ಗಂಡ ನೋಡಲು ಬಲು ಸುಮಾರು ಎಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಈಗ ವನಜಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷದ ಮಗ ಕಿಶೋರ—ಬಲು ಮಾತು. ತಂದಿದ್ದ ಆಲ್ಬಮ್ ತೋರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಅವಳ ಗಂಡನ ಫೋಟೋ ನೋಡಿದೆ. ಕಿಶೋರ್ ಎಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪನ ಪಡಿಯಚ್ಚೇ. “ಲೇ ವನಜಾ, ನಿನ್ನ ಮಗ ಎಲ್ಲಾ ಅವನ ತಂದೇ ತರಾನೇ ಅಲ್ವೆ?” ಎಂದೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ. ತಕ್ಷಣ ಕಿಶೋರ್ ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ: “ಇಲ್ಲಾ ಆಂಟೀ! ಈಗ ಎರಡು ದಿನದಿಂದ ನಂಗೆ ಹುಷಾರೇ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಗಿದೀನಿ!” ವನಜಳ ಮುಖ ಒಂದಂ ಔನ್ಸ್ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಕುಡಿದವಳ ಹಾಗಾಯ್ತು. ಏನು ಮಾಡ್ತೀರ ಇಂಥಾ ಪುತ್ರರತ್ನಗಳನ್ನ?

ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಅತಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೊಲಗಿದ್ದಿ. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಾಚಾರಾನೂ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ್ತಾರೆ ಫಟಿಂಗರು! ಆಚೆ ಮನೆ ಸರಸಾಬಾಯಿ ಪಾಪ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಾರಕ್ಕೆರಡು ಬಾರಿ ಬಟ್ಟಲೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತಪ್ಪದೆ ಸಕ್ಕರೆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸರಸಮ್ಮನ ಸವಾರಿ ಬಂದಾಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕರೆಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದವಾದಾಗ ಆರು ವರ್ಷದ ನನ್ನ ಮಗ, ಸ್ಕೂಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ. ಆಂಟಿ

ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಒಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಕಂಚಿನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕಿರುಚಿದ. “ಅಮ್ಮಾ! ಸಕ್ಕರೆ ಸಾಲದ ಸರಸಮ್ಮಾಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇರ್ತೀಯಲ್ಲಾ, ಆ ಆಂಟಿ ಬಂದಿದಾರೇ” ಅಂತ, ಎದ್ದು ಬಂದ ನನಗೆ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಕೋಳಿಯನ್ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿಹಾರದಿತ್ತೇ, ಭೂಮಿಯಾಡಿಗೆ ಮುಖ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ—ಅಂತ ಅನಿಸಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯ ತಾನೆ?

ಯಾವುದೋ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿ, ಭಾಷಣ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮವರನ್ನು ಸದಾ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ. ಒಲ್ಲೆ ಒಲ್ಲೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಸಾಕಾದ ನಮ್ಮಜಮಾನರು “ಇನ್ನು ಈ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಬಂದ್ರೆ ನಾನು ಮನೇಲಿಲ್ಲಾಂತ ಹೇಳಿಬಿಡಿ” ಎಂದೂಬಿಟ್ಟರು. ಮರಂದಿನ ನಕ್ಷತ್ರಿಕನಂತೆ ಬಂದೇ ಬಂದರು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು. ಅಲ್ಲೇ ಆಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಗ ಅವರ ಮುಖ ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ “ಅಂಕಲ್! ನೀವು ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮಂದೆ ಮನೇಲಿ ಇಲ್ವಂತೆ. ಹೇಳೋಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು” ಅಂತ ಬಲು ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ಪಾಪ, ಅವರು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮನೆ ಕಡೆ ಬರುವ ತಪ್ಪು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಮಗನ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿ “ಕತ್ತೆ! ಅಂಕಲ್ ಹತ್ತು ಹಾಗೇನೋ ಹೇಳೋದಂ? ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳೋಕೇನೋ ಬಂತು ಧಾಡಿ?” ಅಂತ ರೇಗಿದರು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು....ಏನಪ್ಪಾ ನೀನು? ನಿನ್ನ ತಾನೇ ಗಾಂಧೀ ತಾತನ ಕತೆ ಹೇಳಿದಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಜಾನೇ ಹೇಳ್ಬೇಕು ಅಂದಿ?” ಅಂತ ಮುಗ್ಧ ವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಈ ಮುದ್ದುಗಾರ ಮಗನನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ?

ಮಂತ್ರಿಗಳೊಬ್ಬರು ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಬೀದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹತ್ತಿರವೇ ರಾಯರ ಮನೆ. ಮನೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಘೇರಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ಮಂತ್ರಿಗಳ ದರ್ಶನ ಆಗಲಿ, ಆಮೇಲೆ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು ಅಂತ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂತ್ತ ವಿಪರೀತ ಸೆಕ್ಕೂರಿಟಿ. ಪೊಲೀಸರು ಸಂತ್ತ ಮುತ್ತ ಒತ್ತಾಗಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರಾಯರ ಮೊಮ್ಮಗ ವಿಶು ತಂದೆಯ ಕೈ ಹಿಡಕೊಂಡು ತಮಾಷೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದವನು— ತುಂಬ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ....“ಅಪ್ಪಾ, ಆ ಮಾಮ ಏನು ಕದ್ದರು? ಪೊಲೀಸಿ ನವ್ರೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದಾರಲ್ಲ?” ವಿಶೂಗೆ ಐದೇ ವರ್ಷ.

ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಮಾಲತಿ ಕಂಪನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಿ. ಎ. ಅವಳ ಗಂಡ ರವಿ ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ.ಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್. ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಬಿಜಿ. ಒಂದು ಸಂಜೆ ಹೀಗೇ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಐದನೆಯ ಬ್ಲಾಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಫ್ಲಾಟಿಗೆ ಹೋದವು.

ವಂನೇಲೇ ಇದ್ದು. ಪುಟ್ಟ ವಂಗಳು ಮಿನ್ನಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು puzzles ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಉಭಯಂ ಕುಶಲೋಪರಿ ಆಯ್ತು. ಕಾಫಿ ಹೀರುತ್ತ “ಏನು ಮಾಲತಿ, ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗ್ಗಿಲ್ವೆ ಇವತ್ತು?” ಅಂದೆ.

“ಎಲ್ಲೇ ಹೋಗೋದು? ಕೆಲಸದವಳು ಬರ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಎರಡು ದಿನದಿಂದ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಅಫೀಸಿಗೂ ಹೋಗೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಗುತ್ತಪ್ಪ” ಅಂದಳು. “ಹೌದು ಪಾಪ, ಒಬ್ಬಳೇ ನಿಭಾಯಿಸ್ಬೇಕಲ್ಲ” ಎಂದು ಸಿಂಪಫೈಸಿದೆ. ಟವರ್ ಕಟ್ಟಾ ಇದ್ದ ಮಿನ್ನಿ ತಲೆ ಎತ್ತದೆಯೇ “ಆಂಟೀ, ಕೆಂಪಮ್ಮ ಬರ್ಲೇ ಇದ್ದೆ ಪಾತ್ರೇನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡೀನೇ ತೊಳೆಯೋದು!” ಎಂದು ಆನಂದವಾಗಿ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟು ಮಾಡಿ ದಳು. ಪಾಪ, ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ಬಾಯ್ತರೆದು ತಮ್ಮನ್ನೂ ನುಂಗಬಾರದೇ ಅನ್ನಿಸಿರಬಹುದು!

ಪುಟಾಣಿಗಳ ಪ್ರತಾಪಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯುಂಟೆ? ಹೀಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಡೋಸ್ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೇನೇ, ಹಿರಿಯರ ತಲೆಗಳು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೋ ಏನೋ! ತಲೆಹರಟೆಯ ಮಾತುಗಳೆಂದೆಣಿಸದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಂಕ್ಕಳ ಮಾತು ಗಳನ್ನೂ ಮೆಲಂಕು ಹಾಕಿದರೆ.....ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನಿಜಾಂಶವಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗತ್ತೆ! ಮರಿ ಟೆರರ್‌ಗಳಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕು....ಅಲ್ವೆ?

ಬ್ರಿಗೇಡ್ ರೋಡ್ ಬಳಿ

—ವಿಕಟ ಕವಿ

ಆತ :

ಹೆಗಲಲ್ಲೊಂದು ಅಡಿಡಾಸ್ ಚೀಲ,
ರೂಪವೂ ಥೇಟ್ ಆ ಕಮಲಹಾಸನ್ !
ಹೊಳೆಯುವ ಮೊಪೆಡ್, ಕಣ್ಣುಳು ನೀಲಿ,
ನಿಂದಿಹನೋ ಆ ಮಂದಹಾಸನ್ !

ಆಕೆ :

ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಕೆಳಗಿನ ಕೆದರಿನ ಕೇಶ,
ಹೈ ಹೀಲ್ಡ್ ಶೂಸಂ, ದಿಟ್ಟನೆ ನೋಟ,
ಕೈಯಲಿ ಐಸ್ಕ್ರೀಂ, ಮೂಡರ್ನ್ ವೇಷ,
ಮನ್ಮಥ ಬಾಣ, ಮಂಗುಳ್ಳಗೆಯಾಟ !

ಸಮಾಗಮ :

ಓಣಿಯಲೊಂದು ಫಾಸ್ಟ್ ಫುಡ್ ತಾಣ,
ಟೇಬಲ್ ಮೇಗಡೆ ಪೆಪ್ಪಿ, ಬರ್ಗರ್,
ಮುಸಿ ಮುಸಿ, ಹುಸಿ ನಗೆ, ಹೃದಯ ತಿಲ್ಲಾಣ !
ನೂತನ ನೇಹಿಗರ್ ರಸ್ತೆಗೆ ಬರ್ಪರ್ !!

(ಮುಂದೇನು? ಅಂತೀರಾ? ಚಂದ್ರಂಗೆ ವಶಾತ್ರು
ಕಂಡದ್ದು ವಿಕಟ ಕವಿಗೆ ಕಾಣುಲ್ಲ !)

ಶಂಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶೃಂಗಾರ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್
ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆ, ಪೀಣ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : 385449
350984

ಶಂಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟೆಕ್ನೊಲಿಂಕ್ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್

35, 5ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಮೇನ್, ಎಸ್. ಕೆ. ಗಾರ್ಡನ್
ಬೆಂಗಳೂರು-560046

ಶಂಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಕ್ಸ್‌ಲರ್ ಟೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್

ಭಿ 20, 1ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಸ್ಟೇಜ್, ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ಕುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್

94 2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರ್ವ ರಸ್ತೆ

ಶೌಕತ್ ಮೊಹಲ್ಲೆ

ಬೆಂಗಳೂರು-560002

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆ ಉಪ್ಪಿನ ಪ್ಯಾಕೇಟಿಂಗ್ ಕಂಪನಿ

ದೂರವಾಣಿ : 221107

ಕುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬಿ. ಎಸ್. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

281, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 010

ಕುಟುಂಬಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ

ಸ್ಟೆಪ್ ಕ್ರೀಟಿ

ಪೀಣ್ಯ, ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣ್ಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : 608186
609026

**ಓಂಕಾರ್ ಆಪ್ಲೈಡ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಅಂಡ್ ಪೋಟೋ ಟೈಪ್ ಸೆಟರ್ಸ್**

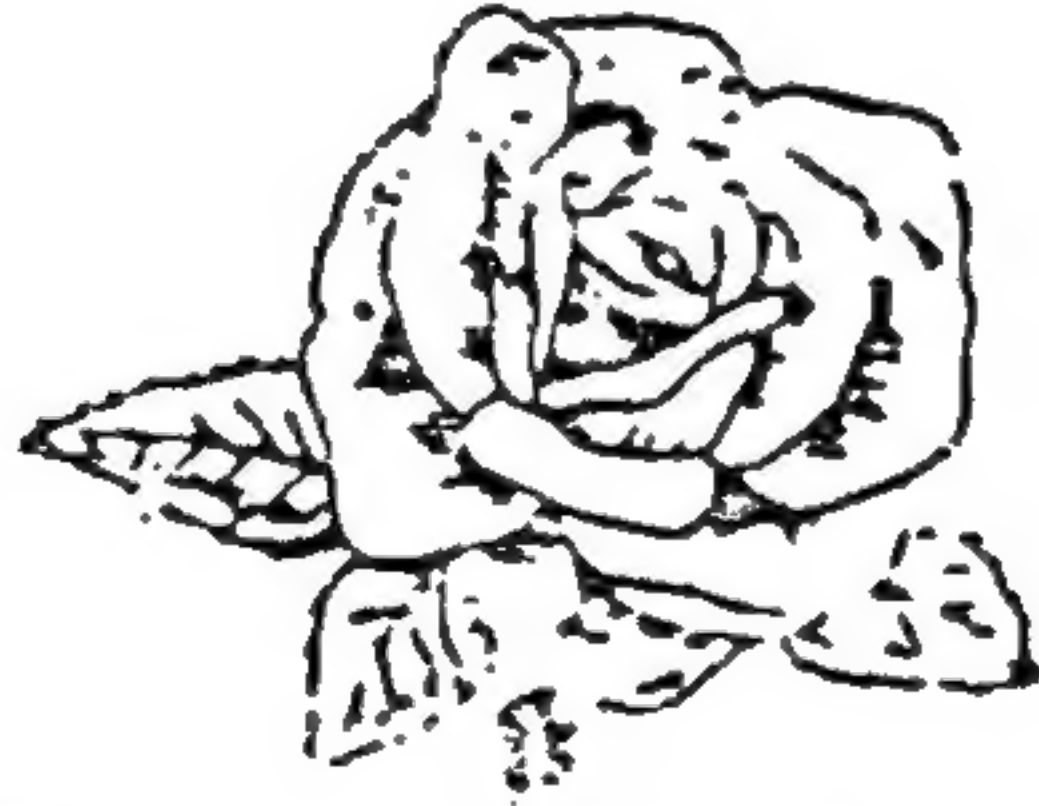
33, 1ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಹೊಸ ತರಗುಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560002.

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯಾ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ : 395902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬುರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನಾ-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

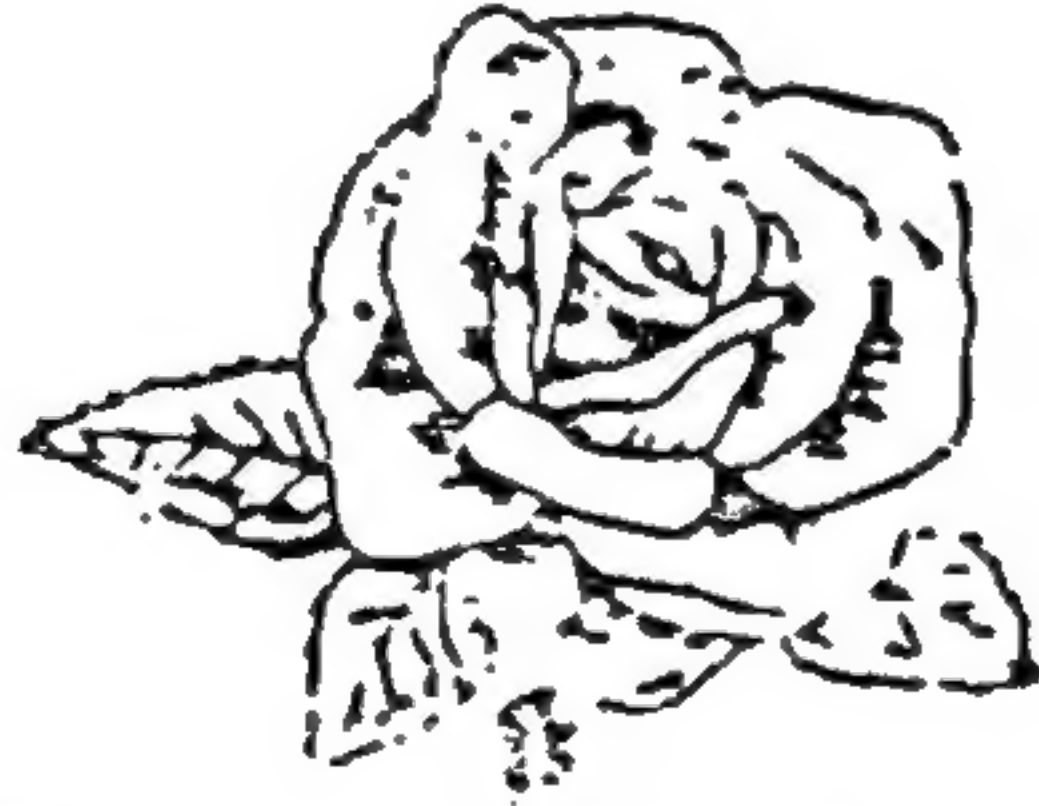
ಫೋನ್ : 364118

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯಾ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ : 395902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬುರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನಾ-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ : 364118